The background is a light beige color with a complex, abstract geometric pattern. It features a variety of shapes including circles, squares, triangles, and semi-circles in primary colors (red, blue, yellow) and black. Some shapes are solid, while others are hollow or have internal patterns. The overall style is reminiscent of mid-century modern or Bauhaus design.

Francis Stukart

Leven & werk

Franci Stukart

Franci Stukart

Leven & werk

Franci Stukart Leven en werken

Franci Stukart beeldend kunstenaar te Amsterdam.

Geboren op 12 november in het crisisjaar 1932 te Amsterdam.

Als jongste dochter van veertien kinderen.

De crisis was een harde leerschool in het leven.

1936

Een juffrouw van de kleuterschool nam mij op een woensdagmiddag mee en gaf mij allemaal nieuwe kleding. Ik was diep onder de indruk van alle mooie dingen die ik kreeg en zag om mij heen.

Ze nam mij ook nog mee naar de Bijenkorf en daar zag ik al die mooie kindermeubeltjes met strakke lijnen en vlakken in de kleuren rood, geel en blauw in de stijl van Theo Doesburg.

Toen dacht ik : "Oh, wat vind ik dát mooi".

Daarna nam zij mij mee naar Hotel Polen op het Rokin. Ze verwende mij met een lekkere maaltijd en een ijsje. Ik voelde mij een prinsesje en genoot van de mooie entourage met palmen en de kunst die ik zag. Deze gebeurtenis had een grote impact op mijn leven, ik wist toen al dat kunst bij mij hoorde.

1940

Voor de tweede keer naar het kindertehuis in Bakkum gestuurd.

Het was Mobilisatie en de oorlog hing al in de lucht. Langs het strand was alles afgezet met prikkeldraad. We konden niet langs de zee lopen. Ik was er omdat ik ondervoed was, we moesten eerder naar huis omdat het tehuis ontruimd moest worden i.v.m. de dreigende oorlog.

10 mei 1940- Eerste dag van de oorlog.

7 jaar was ik. De hele nacht had ik al schieten in de lucht gehoord. s'Morgens kwamen de militaire auto's over de Hoofdweg in Amsterdam aan. De onrust en angst voelde je om je heen. De soldaten deelden snoepjes uit om de kinderen te paaien. Maar ik had het al in de gaten dat het niet deugde.

1942

De oorlog duurde voort. Als je naar school liep was er altijd wat luchtalarm of razzia's. Joden die uit hun huizen geschopt en geslagen weggevoerd werden, NSB'ers die hun huizen leegroofden.

1944- *Hongerwinter*

Er was al geen brandstof meer en mijn klaslokaal was in een winkeltje in de Hudsonstraat gevestigd. Er was geen schrift meer, of inkt, en het was altijd koud omdat er ook geen kleding meer was. Suikerbieten en bloembollen of in een vuilnisbak op zoek naar eten. Toch had ik mijn potje Oost-Indische inkt en papier altijd bij de hand om te tekenen wat er nog aanwezig was.

Eind 1944 door het verzet naar Texel gestuurd zonder te weten waar ik terecht kwam. We werden vanaf de Ruiterkade op de boot gezet. Die nacht werden we beschoten. We kregen eten wat we niet gewend waren. Een ieder werd er ziek van. Op Texel aangekomen uren wachten of er iemand zal komen om mij op te halen. Er kwam een boerenkar aan die mij meenam langs de huizen van wie wil dat kind? Ik zag steeds nee schudden want ik zag er zo mager uit dat ze het waarschijnlijk niet aandurfd en mij in huis te nemen. Tot ik bij zeer christelijke mensen kwam met een dochttertje, waar ik meer als speeltje fungeerde dan dat ik liefde kreeg. Ze namen mij in de maling en vernederden me.

1945

In de nacht van 5 op 6 april. Opstand der Georgiërs tegen de Duitsers. (ook wel Russenoorlog Texel genoemd). Mijn pleegouders waren in de nacht vertrokken en hadden mij alleen achtergelaten. Ik kon nergens heen. Boerderijen stonden in brand. Ruim 14 dagen alleen in dat huis, met angst en heimwee naar mijn ouders. Heb daar zeer veel erge dingen meegemaakt, ook aan den lijve, wat ik nog steeds met mij meedraag. Daarna weggevlucht uit dat huis met mitrailleur achter mij aan naar de pleegouders van mijn broer die ook op Texel was. Ik zat stijf onder de luis en mijn hoofd werd in de petroleum gezet met een kap. Toen heb ik twee dagen lang geslapen.

Een groep Duitsers treed gewapend op als ze zich, na de bekendmaking van de capitulatie, door Oosterlanders bedreigd voelen. (Franci rent weg voor beschietingen)

5 mei 1945

We hoorden van de boer dat Nederland bevrijd was , maar er was niets van te merken want er werd nog volop geschoten. Dat duurde nog even voort. Ondertussen hoorde je dat er wel 2000 doden gevallen zouden zijn. Duitsers, Russen en Texelaars. De angst bleef.

Augustus 1945

Met de boot naar huis, verzorgd door het Rode Kruis , 12 jaar was ik. Thuis was er haast nog niets te eten, Canadese biskwies en eierpoeder, ik leefde of ik niet bestond, alles was wazig....
September 1945 weer naar school, kon mijn aandacht nergens goed bijhouden, 3 jaar mulo, verder niet afgemaakt.

1948 Wilde naar de toneelschool maar werd uitgelachen door mijn moeder. Heb toen op kantoor gewerkt als facturiste. Het was een fabrikant van luxe sjaals, waar ik ook kunst in zag.

Mijn vader had een boekhandel annex leesportefeuille bedrijf. Hij zei: "Wat je daar verdient krijg je van mij ook." Ik wilde het eigenlijk niet want ik vond het wel leuk om in een andere omgeving te werken. Maar dat was gauw klaar want pa was de baas. Maar hij was ook kunstenaar geweest dus leerde hij mij ook veel. En zijn mooie verhalen boeiden mij ook.

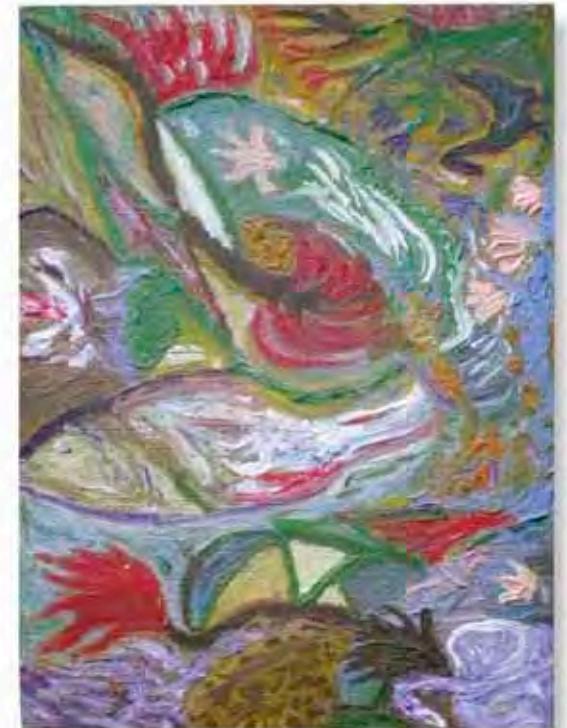
1949

Mijn man Harry Reinold leren kennen. Hij was als dienstplichtig soldaat naar Indonesië gestuurd, waar hij met een carriër op een berm bom was gereden. Op weg naar het ziekenhuis kreeg hij een dum dum kogel door zijn been. Hij was aan beide benen ernstig gewond geraakt.

1951	huwelijk Harry en Franci
1952	dochter Johanna Yvonne geboren
1956	dochter Sylvia Ingrid geboren
1962	zoon Edwin Charles geboren

1960

Watersnood Tuindorp waar al mijn jeugdwerk van schilderen en tekenen verloren is gegaan. Vanaf de jaren 60 ondanks alle drukte toch steeds geschilderd. Had ondertussen een zaak opgebouwd in de branche van mijn man. Daar moest ik middenstandsdiploma voor halen en vakdiploma's.

Plankje 1961 olie op hout

In 1960 stierf ook mijn vader en moest ik veel voor mijn moeder zorgen, die later dement werd en helemaal bij ons in huis kwam.
Het was een zeer drukke periode, 3 kinderen, een invalide man, moeder in huis en een zaak waar ik dag en nacht mee bezig was.
De creativiteit kwam uit de zaak. Advertenties maken, etalages opmaken, inkopen, verkopen, boekhouding enz. Wij werden nergens mee geholpen, je moest maar zien hoe je er kwam.

1966

De zaak liep al wat beter, de advertenties die ik maakte leverden klanten op. We konden zomaar een week op vakantie.

1971- Mijn moeder overleden

1972- Dochter Johanna getrouwd

1975- Dochter Sylvia getrouwd

1975

Opgenomen in rusthuis na 4 operaties (gal en borstoperaties), was helemaal ingestort en de oorlog kwam weer omhoog.
Begon gedichtjes te schrijven o.a.

Als in een waas vol mist en nevel
Raak ik verward
Ik baan mij een weg
Waarheen zou het leiden
Het is zo onweeslijk, nog zo verward

Een uitkijktoren
Zonder zicht
Waar is het licht
Waar is het licht
Misschien is het plicht?

Rustig liggend in het niemandsland
Trek ik mij terug, uit deze woelige wereld
Die mij omringde met wervelstormen om mij heen
Alsof ik leefde, op een vulkanisch eiland
Wat ieder moment ontspatten kon
Hoe kon ik die uitbarstingen voorkomen
Of....sussen
Tervijl het lava daarboven ontbrandde
Regendruppels vielen, maar de kern
De kern die bleef
Een oase aan rust overkomt mij
Ik trek mij terug in het niets

Voor een dag of een week op het IJsselmeer is een groeiende o...

Het duo heeft wat publiek en niet te krijgen uit het trendy au...

voor de Nederlandse eigenaar rui...

was." De "boten..."

Kunstenaars openen een galerie in Amstelpark

AMSTELPARK - Vooral als de zon schijnt, is het goed toeven in de uit veel glas opgetrokken galerie 'Le Papillon' in het Amstelpark. Met ingang van deze zomer zwaaien twee beeldende kunstenaars, Franci Stukart en Theo Jan Kuypers, er de scepter. De vorige galleriehoudster had tabak van het voortdurend heen en weer reizen tussen Alkmaar en Amsterdam.

Franci kreeg de galerie aangeboden, toen ze langskwam om te exposeren. En ze was meteen verkocht. „Het is hier zo mooi. Deze galerie hoorde bij het Belgische paviljoen, dat tijdens de Floriade van 1972 is aangelegd. Het is helemaal omhuld met platanen en het doet een beetje Frans aan. Ik denk dat impressionisten, zoals Van Gogh, hier jaloers op zouden zijn. Zelf heb ik ook impressionistisch werk gemaakt, maar nu werk ik alleen abstract. Ik hou van felle, vrolijke kleuren. Lijkt me trouwens heerlijk om bij mooi weer buiten te schilderen.“

Ze werkt veel met vierkanten,

• Franci Stukart „De meeste mensen die hier binnenkomen zijn verrast, want dat verwacht je niet zo gauw, moderne kunst in een park

driehoeken en cirkels, maar de meeste schilderijen die momenteel in de galerie hangen, zijn van haar compagnon Theo. Van hem is een serie kristallen te zien, die in de ruimte lijken te zweven.

Franci: „De meeste mensen, die hier binnenkomen, zijn verrast, want dat verwacht je niet zo gauw, moderne kunst in een park. We zijn meteen gestart, want voor het publiek is het ook niet leuk, zo'n gesloten galerie, maar na de winter willen we echt van start gaan met wisselende tentoonstellingen. Goede abstracte kunst, niet van die kitsch, dus geen stillevontjes en landschapjes.“

Tot nu toe heeft ze over belangstelling niet te klagen. „Iedereen is hier van harte welkom“, zegt ze en laat trots het gastenboek zien, waarin veel namen van kinderen prijken. „Kinderen kunnen spontaan iets leuks maken“, zegt ze. „Daarom heb ik een schetsboek voor ze klaarliggen; kunnen ze hun eigen tekening bekijken als ze nog eens terugkomen.“

En voor de stille tijd - want parkbezoek is erg van het weer afhankelijk - heeft ze ook plannetjes. „Dit is een mooie plek om dichters bij elkaar te laten komen of een klein zondagochtendconcertje te geven.

Dat lijkt me wel aardig.“

Helemaal verrukt is ze van de kloostertuin, die aan de galerie grenst. De tuin heeft wel iets van een doolhof, met keurig getrimde bomen. „Dat zijn Paasbomen“, vertelt Franci, „daar komen de palmtakjes vandaan. Heel romantisch, daarom worden hier ook veel bruidsparen op de kiek gezet.

Laatst was hier een bruidje, nou, net een Griekse schoonheid. Een bloemenkrans rond het haar, golvende lokken, prachtig. Viel echt op, want je hebt er soms van die stijve trutten bij!“

In het rusthuis kreeg ik een kamer op zolder. Toegewezen door de dokter die een oom van Wim Kan was. Dat werd helemaal mijn domein. Vanuit het dakraam zag ik bloemetjes en vogeltjes. Zij gaven mij rust. Ik schreef veel gedichtjes die ik opstuurde naar mijn dochters. Na drie maanden kon ik weer naar huis.

1977

Mijn Zoon Edwin was tijdens een schoolkamp in levensgevaar geraakt door een niet goed gediagnosticeerde geperforeerde blindendarm en buikvliesontsteking. Ik moest toestemming geven om te opereren, het was een kwestie van leven of dood.

Mijn man was toen in Doorn, revalideren omdat hij erge last had van zijn benen, maar ook omdat hij psychisch steeds meer last kreeg van de oorlog in Indonesië. De winkel afgesloten en op tel en sprong naar Assen vertrokken waar hij in het ziekenhuis lag.

In het hotel waar ik zat vertrouwden ze er niet op dat ik zou betalen omdat ik er in hun ogen nogal hippieachtig uitzag. Ik heb maar snel een paar honderd gulden op de balie gelegd en toen was het goed.

1975-1985

Een roerige periode waarin er voor mij veel veranderde. De zaak werd verkocht, ik ging van Amsterdam Noord naar Amsterdam Zuid verhuizen en ging een veel eigenzinniger en zelfstandig leven leiden. Ik kon nu veel meer tijd gaan besteden aan mijn passie, de kunst.

Vanaf eind jaren zeventig ging ik met enige regelmaat naar de Achelse Kluis. Daar is een vriendschap ontstaan tussen Broeder Darius en mij. Ook de andere broeders waren speciaal. Ik was veel bezig met meditatie en Boeddhisme, het zoeken naar balans, en heb in die tijd ook een icoon geschilderd. Een icoon van de apostel Petrus. Het is op de traditionele manier gemaakt, zoals de monniken het deden, op houten paneel met beenderlijm, krijt, eigeel en natuurlijke pigmenten.

Het was ook in die tijd dat ik bezig was met serene stillevens om mijn leven weer op orde te brengen. Olieverf op doek. Veel van deze werken zijn later naar Italië gegaan.

Ook ging ik naar de school voor wijsbegeerte in Leusden en was ik lid van de Spinoza vereniging. Spinoza was een grote inspirator voor mij. Op de school voor wijsbegeerte kwam ik met veel bijzondere mensen in aanraking. Ik sprak daar met professoren in alle talen zonder de taal echt goed te kennen.

Abstracte kunst in de openbare bibliotheek

Van onze buurtredactie

De openbare bibliotheek aan het Roelof Hartplein hangt de komende weken vol met abstracte kunst van de Amsterdamse Franci Stukart. Deze kunstenaar wacht nog steeds op een kans om door te breken bij het grotere publiek.

„Want de beste mogelijkheden om te exposeren liggen binnen de grachtengordel,” zegt Stukart. „En de kunstenaars die daar wonen vormen een hecht kliekje waar je niet zo maar tussenkomt. Eigenlijk is dat niet helemaal eerlijk.”

De werken die in de bibliotheek komen te hangen zijn zeer divers. „Ik heb steeds periodes waarin ik rond één thema werk, waarna ik weer eens aan iets anders begin,” legt ze uit. Zo heeft ze meerdere werken die heel rechtlijnig zijn, zonder uitspattingen, of vreemde kleuren. „Daarmee wilde ik het computer-tijdperk uitdrukken, het gevoelloze en haastige.”

Een ander thema dat regelmatig terugkeert in het werk van Stukart is oorlog. „Ik ben

Franci Stukart met haar op de oorlog in Joegoslavië geïnspireerde schilderij.

Foto: Marie Napp

zelf opgegroeid tijdens de tweede wereldoorlog en dat draag ik nog steeds bij me. Daarom trek ik me de oorlog in Joegoslavië ook heel erg aan, daar moet ik elke dag aan denken. Ik heb er een schilderij over geschilderd dat geïnspireerd is op het nummer 'War is over' van John Lennon. Vroeger was ik een groot liefhebber van muziek van de Beatles en vooral de acties voor de vrede van John Lennon vond ik fantastisch. Ik ben trouwens van plan om een deel van de opbrengsten van de tentoonstelling te schenken aan de kinderen in Joegoslavië.”

Kleuren

De werken van Stukart mogen dan divers zijn, steeds valt het kleurgebruik weer op. „Ik gebruik veel verschillende felle kleuren door elkaar,” zegt ze. „Ook vaak de primaire, ongemengde kleuren: rood, geel en blauw.”

Vaak worden de felgekleurde werken aangezien voor vrolijkheid, maar dat hoeft lang niet altijd zo te zijn. „Bijvoorbeeld het schilderij over de oorlog is ook heel fel gekleurd,” legt Stukart uit. „Maar meestal zijn mijn werken tamelijk optimistisch, want zo ben ik nu eenmaal ingesteld. Ik heb mijn voeten op de grond en schilder niet alleen dromeri-

ook.” Al in haar jeugd schilderde Franci Stukart. „Maar helaas zijn veel van mijn vroegere werken verloren gegaan bij de overstroming van het tuindorp Oostzaan in 1980.”

De kunstenaar uit de Riviervierbuurt begon als realistisch kunstenaar maar stapte later over naar het meer abstracte werk. „En daarbij trek ik me weinig aan van trends en mode,” zegt ze. „Ik denk dat mijn schilderijen vrij tijdloos zijn.”

Vanaf vandaag tot en met 12 oktober hangen de werken van Franci Stukart in de bibliotheek aan het Roelof Hartplein 6. „Ik denk dat ik daar wel eens een boek ga lenen om te kijken of de mensen het mooi vinden,” zegt Stukart.

Afrika op Van der Helstplein

Van onze buurt

Rond het thema organiseren het Oostzaan d... Helst... in... pl...

Dansen, d

Van onze buurt
Drie dansscholen
verenigd in
Volksdansen
den vorige
naam

te
over de
dansen op
folklore-
landen.
van de
(d)

gift

in
onten
bijna
het
naar
lasson.
enthous
ar te

EXPOSITIE IN
LE PAPIILLON
AMSTELPARK
FRANCI STUKART
DE WIEJWE STYL
TEOMIAN KUIPERS
KERYLEN
JUNI 87 DI/ZO 10.30-17UUR TEL 428632

Ik sprak daar met professoren in alle talen zonder de taal echt goed te kennen.

Via de school voor wijsbegeerte ontmoette ik ook veel bijzondere mensen waaronder een Freule uit Bentveld. Zij bood mij de helft van haar prachtige villa aan. Een aparte ingang met 9 kamers, onder voorwaarde dat ik haar gezelschapsdame zou zijn. Ik heb na een week bedenktijd toch voor mijn eigen vrijheid gekozen en ben gewoon in Amsterdam blijven wonen.

Ook heb ik een paar jaar deelgenomen aan het Instituut voor Dramatische Vormgeving aan de Nieuwezijds Voorburgwal in Amsterdam. Dat vond ik geweldig en ontspannend. Steeds een andere rol en veel "clownerietjes" met vallen en opstaan. Het was eigenlijk om waar te maken wat ik vroeger al wilde, De Toneelschool. De tegenstelling van de vrolijke bewegingen en het schilderen van stilleven was goed om het evenwicht terug te vinden.

In 1987 Galerie Le Papillon geopend in het Amstelpark. Een prachtig paviljoen met een Belgische kloostertuin. De openingstentoonstelling was met veel constructieve kunst acryl en pastel. Roel van Duijn deed o.a. een openingswoord. Er werd veel werk verkocht door heel het land.

In die tijd kwam ik ook vaak bij Arti op het Rokin en kwam met journalisten in contact. Ferdinand Rondagh van de Volkskrant, Waldemar Post, politiek tekenaar, Remco Campert enz. Nico Polak van het Vrije Volk kocht een schilderij van de serie mens in computer tijdperk. Snelheid in tijd, met bliksemschichten.

Met de opgang van de computer voorzag ik dat mensen steeds minder tijd voor elkaar zouden gaan krijgen. Het ging alleen nog maar om snelheid en tijd. Van daaruit is de serie mens in computer tijdperk ontstaan. Deze serie is heel goed ontvangen en het meeste verkocht voor Italië.

Ik kreeg de opdracht om de serie Wild Life te vertolken, ook voor Italië. Ongeveer 150 stuks. Daar is later ook veel oud werk naar toegegaan. Grote doeken, olieverf schilderijen o.a. met bloemen en stilleven.

Ik heb altijd weer gezocht naar idealen en mooie dingen in het leven. Maar ook wat er na het leven zou kunnen komen. Meditatie en filosofieën over het hiernamaals inspireerden mij tot de serie "Aarde en Kosmos".

Vanuit het Stedelijk Museum heb ik nog een brief gekregen van de toenmalige directeur Wim Beeren waarin hij aangaf met bijzondere interesse naar mijn werk gekeken te hebben.

In het Stedelijk heb ik ook Simon Vinkenoog en Karel Appel ontmoet. Karel Appel nog kort voor zijn dood gesproken. Ik genoot van de gesprekken die we met elkaar hadden.

1992

Parkgalerie opgeheven. Daarna doorgedaan in atelier boven de woning in de Scheldestraat 36-4hoog.

1993

Begonnen met de serie "War is Over". Expressief werk. Ik was erg onder de indruk van de oorlog in Joegoslavië die toen net begonnen was. (zie krantenbericht 1993) John Lennon heeft een grote rol in mijn leven gespeeld. Was ook altijd met vrede bezig.

Het werk "War is over", Ode aan John Lennon en andere werken, werden zeer geprezen door de kunsthistorica die tijdens de Open Ateliers Rivierenbuurt de rondleidingen deed.

In september 1993 was een overzichtstentoonstelling in de Openbare Bibliotheek in Amsterdam met de zo belangrijke serie "War is Over". Toen overleed mijn broer waar ik veel mee optrok.

1998

Wegens verhuizing van de Scheldestraat naar Zuidelijke Wandelweg geen eigen atelier meer. Maar wél steeds deelgenomen aan de Open Atelierroutes en daar ook steeds nieuw werk voor gemaakt.

2003

In 2003 een nieuw eigen atelier gekregen in Amsterdam Nieuw West. Een fijne lichte plek maar niet geïsoleerd en in de winter niet warm te krijgen.

2008

In 2008 tijdens de verhuisperiode naar de Betuwestraat aan één oog blind geworden en sleutelbeen gebroken. Met een niet herkende hernia doorgelopen waardoor uitval aan rechtersvoet is ontstaan.

Atelier Franci Stukart: cultuurplek in de wijk

Geuzenveld/Slotermeer - Zondag 15 april werd de open dag van Cultuurplekken Amsterdam Nu gehouden. Ruim 250 kunstenaars stelden hun atelier - hun cultuurplek - open voor het publiek. Doel: werk tonen, maar ook aandacht vestigen op de noodzaak van betaal-

bare kunstwerkplekken, kortom de politiek wakker schudden. In Geuzenveld/Slotermeer hoopt beeldend kunstenaar Franci Stukart, die een deel van haar opbrengst aan Warchild geeft, de belangstelling van het stadsdeel voor kunstenaars te vergroten.

■ Shirley Brandeis

Op 5 mei 2004 opende ze haar atelier aan De Grote-Geusplein 15. Speciaal op bevrijdingsdag. Franci Stukart maakte als kind de oorlog op indringende wijze mee. In haar schilderijen verwerkt ze deze periode. Luchtaanvallen op Texel. Verlangen naar huis. Het zijn enkele van de titels van schilderijen. Het kleurgebruik en de vormen zijn afwisselend vrolijk, losjes, eenvoudig, druk, rustig of somber.

Soldatenlaarzen

De serie "War is Over" heeft ze - zelf kind van de oorlog - opgedragen aan War Child. Ze weet hoe angstig een oorlog voor een kind kan zijn. Hoe een kind dat levenslang met zich mee kan dragen, zeker zonder opvang. Als Stukart vertelt over de oorlog, die zij in de heftigste tijd op Texel - de opstand van de Georgiers tegen de Duitsers werd er uitgevochten - meemaakte, herleven de sombere tijden even. Herinneringen heeft ze aan de hard klinkende soldatenlaarzen in de stad (ze groeide op in de Mercatorbuurt), aan de aanplakblijsten van de Wehrmacht, aan de beperkte vrijheid, de onwelkome opvang in het gezin op Texel en de evacuatie van het dorp De Waal, waarbij zij achterbleef en wekenlang alleen de beproevingen doorstond. "Dat draag je je levenlang mee." Haar creativiteit, vertelt ze, gaven haar de kracht om na de bevrijding door te gaan. Om te werken, een gezin te stichten, de kinderen op te voeden, gewoon te leven.

Bruisend

War Child en de oorlog stonden ook centraal tijdens de open dag in april. Stukart vertoonde in haar atelier de

Open dag bij Franci Stukart (eigen foto)

film Prima van Edwin Reinold, over asielzoekerscentrum Crailo, er was een gitarist die nummers van Bob Dylan speelde, ze stelde haar serie "War is Over" tentoon en gaf er uitleg bij aan de bezoekers. Maar zoals gezegd, de open dag betekende meer voor Stukart en kunstcollega's, waaronder de kunstenaars van de broedplaatsen 1800 Roeden en aan de Diederotstraat in Geuzenveld/Slotermeer. Immers, de gemeente vergadert dit jaar over de nieuwe regels en criteria voor toewijzing van ateliers en broedplaatsen aan kunstenaars. De cultuurplekken, die elke gemeente en stadsdeel omtoveren tot een bruisend geheel en de creativiteit in het straatbeeld houden, staan ter discussie. Het zijn plekken die ook bijdragen aan de economie, omdat zij een stad of buurt aantrekkelijk maken voor mensen en bedrijven om deze plek te bezoeken of zich te vestigen.

Maar dan moeten deze cultuurplekken, zoals het atelier van Franci Stukart, wel betaalbaar en gegarandeerd zijn. Iets wat op dit moment in Amsterdam nog onduidelijk is. De verschillende stadsdelen voeren grotendeels een eigen beleid; per buurt variëren de prijzen van

ateliers en plannen voor uitbreiding van het bestaande bestand sterk. Onder de naam 'Cultuurplekken Amsterdam Nu' hebben onder andere vakbonden voor kunstenaars en de beroepsvereniging voor beeldende kunstenaars gepleit voor hun vak en onderkomen. Stukart deed graag mee op 15 april. Maar helaas was de interesse vanuit het stadsdeel zelf - zowel van bewoners als bestuurders - gering. "Ik had graag iemand van het stadsdeel, zeker iemand die over kunst en cultuur gaat, hier gezien die dag. Dit is zo belangrijk. Niet alleen voor mij, maar ook voor een buurt."

Atelier Franci Stukart, De Grote Geusplein 15, 1067 NJ Amsterdam, tel: 020 - 4111 466 / 06 22 860 120, e-mail: francistukart@hetnet.nl. Zie ook www.francistukart.nl en www.primafilm.nl.

Nu 2012 met tussenpozen nog steeds actief. De leeftijd speelt mee.

Dagelijks nog op schoot met schetsboekjes bezig.

Mijn hele leven draait om vrede en vrijheid.

De serie "War is over" is opgedragen aan War Child want als oorlogskinderen psychisch niet goed opgevangen worden dragen ze het levenslang met zich mee.

De kunst is belangrijk voor mij, zowel de levenskunst als de artistieke kunst. De kunst is mijn leven en ik hoop dat de serie War is Over in een museum terecht komt.

Dan heb ik mijn levensdoel bereikt.

Franci Stukart.

1985, Franci geeft de veteranen bloemen.

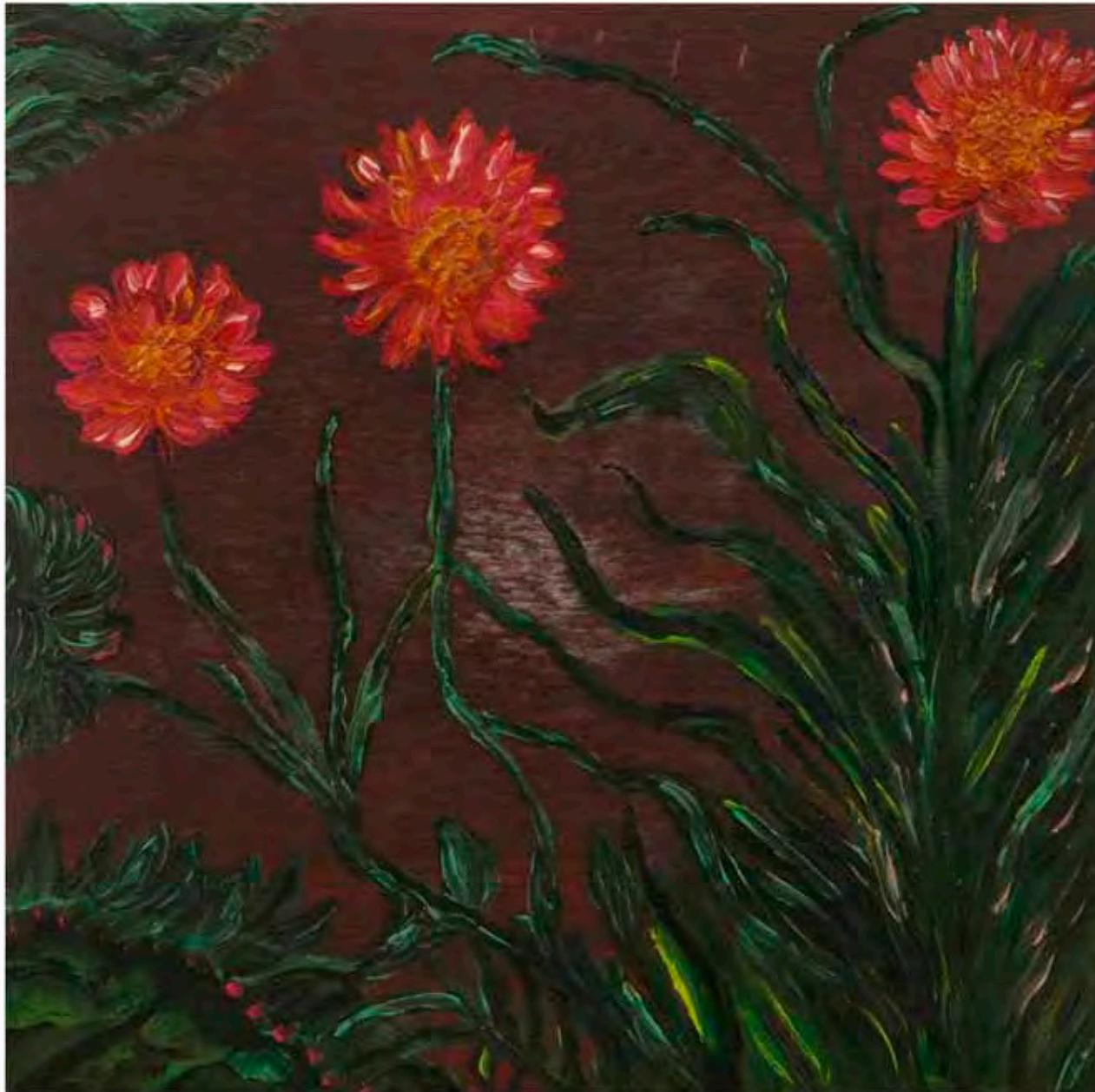
C a t a l o g u s

Zonder titel Jaren zestig
Olieverf op houten paneel 25 x 25 cm

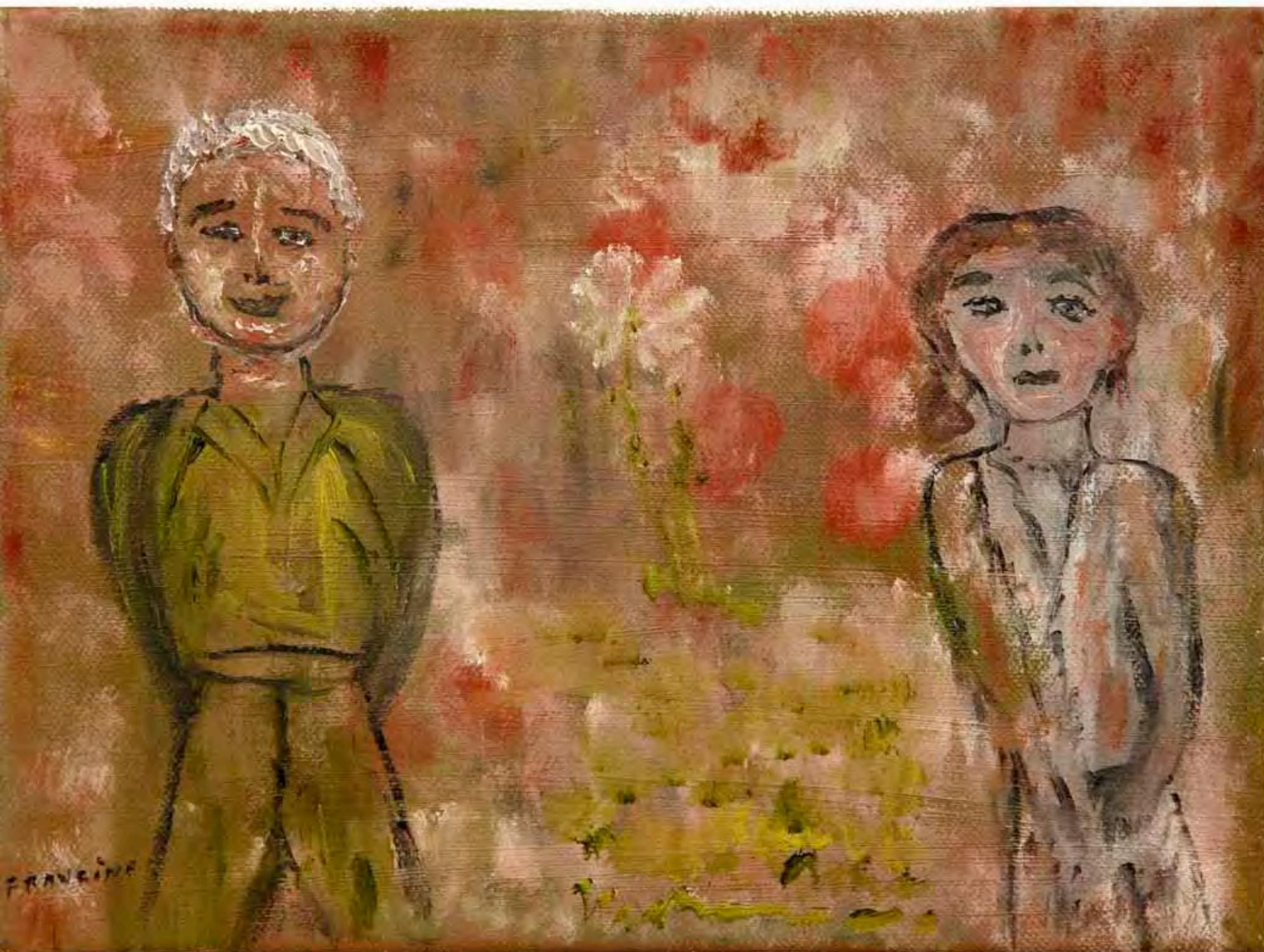
Zonder titel Jaren zestig
Olieverf op doek 40 x 30 cm

Zonder titel Jaren zestig
Olieverf op houten paneel 25 x 25 cm

Zonder titel Jaren zestig
Olieverf op doek 40 x 30 cm

Veteraan met vrouw 1969
Olieverf op doek 18 x 24 cm

Loop naar de maan Jaren zestig
Olieverf op doek 24 x 30 cm

Zonnebloem 1970-71

Olieverf op doek 24 x 30 cm

Dit werk werd in 1971 bekroond met de Prijs voor de Techniek van de Rijksacademie Amsterdam

Herfstblad 1974
Olieverf op doek 40 x 30 cm

Boom Jaren zestig
Olieverf op doek 30 x 40 cm

Eenzaam 1975
Olieverf op doek 18 x 24 cm

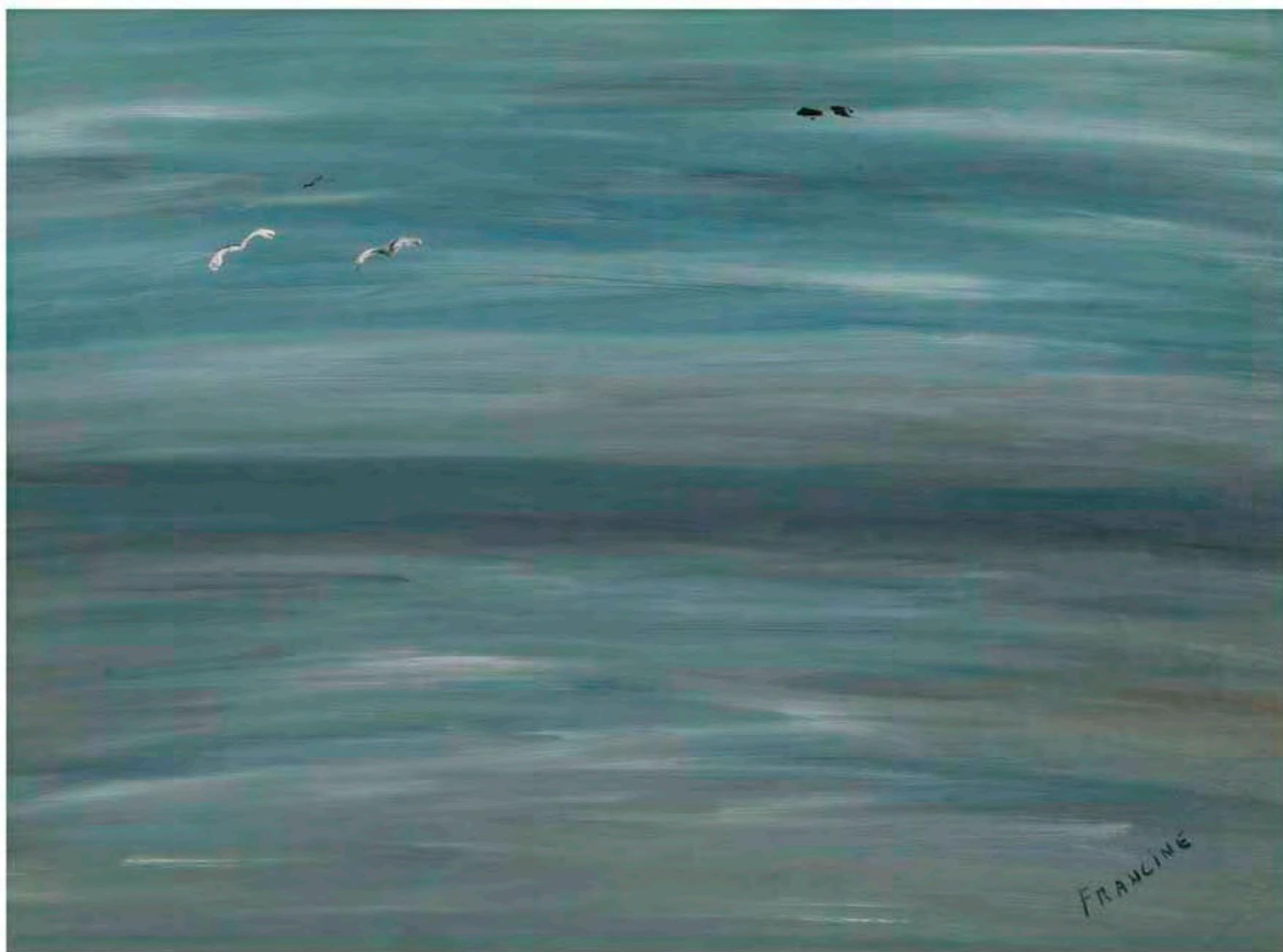
De Bootvluchtelingen 1979
Olieverf op doek 45 x 60 cm

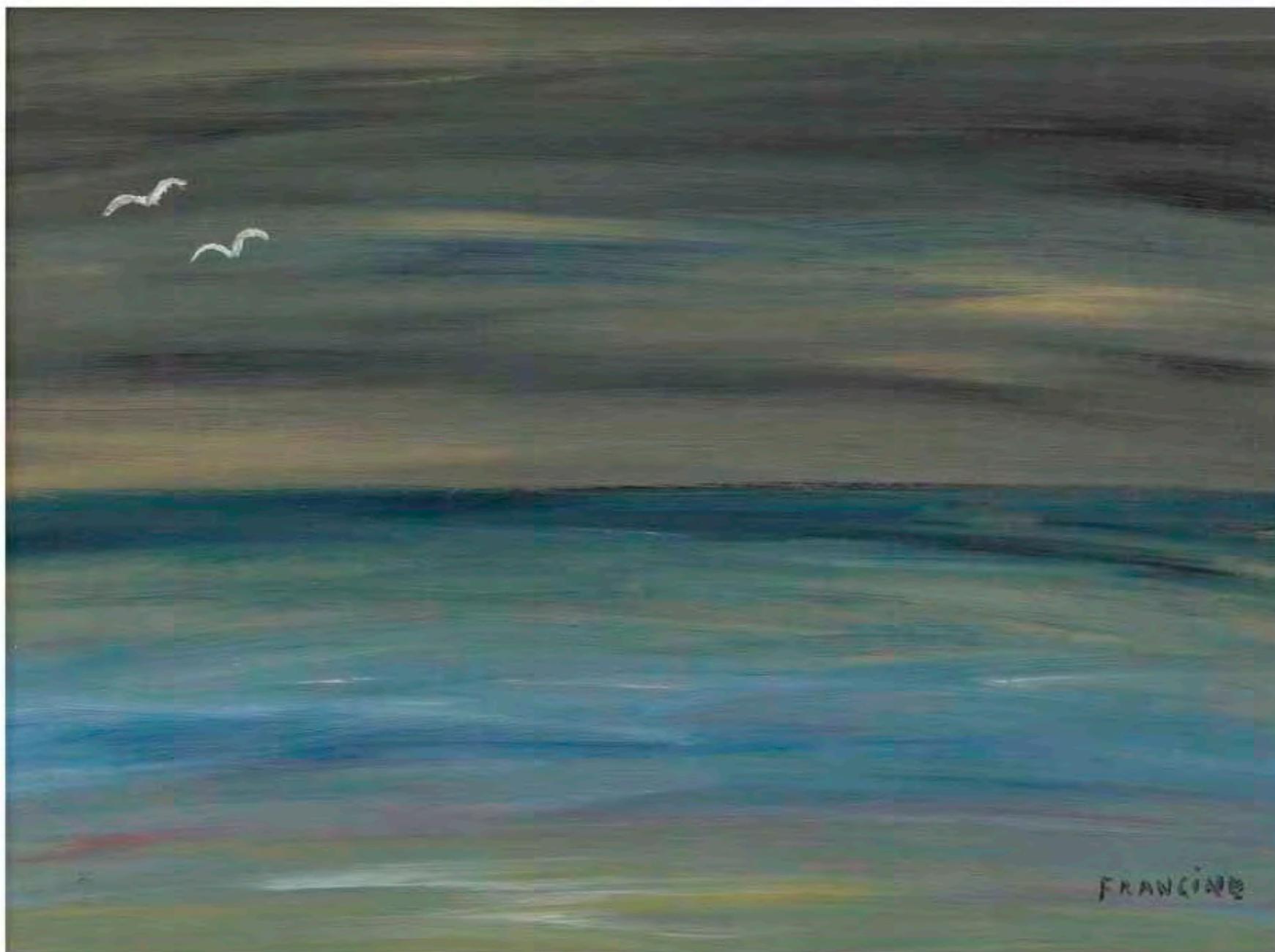
Zonder titel 1979
Olieverf op doek 35 x 45 cm

Terugblik naar Texel 1980-81
Olieverf op doek 30 x 40 cm

Terugblik naar Texel. 1980-81
Olieverf op doek .30 x 40 cm

Terugblik naar Texel 1980-81
Olieverf op doek 30 x 40 cm

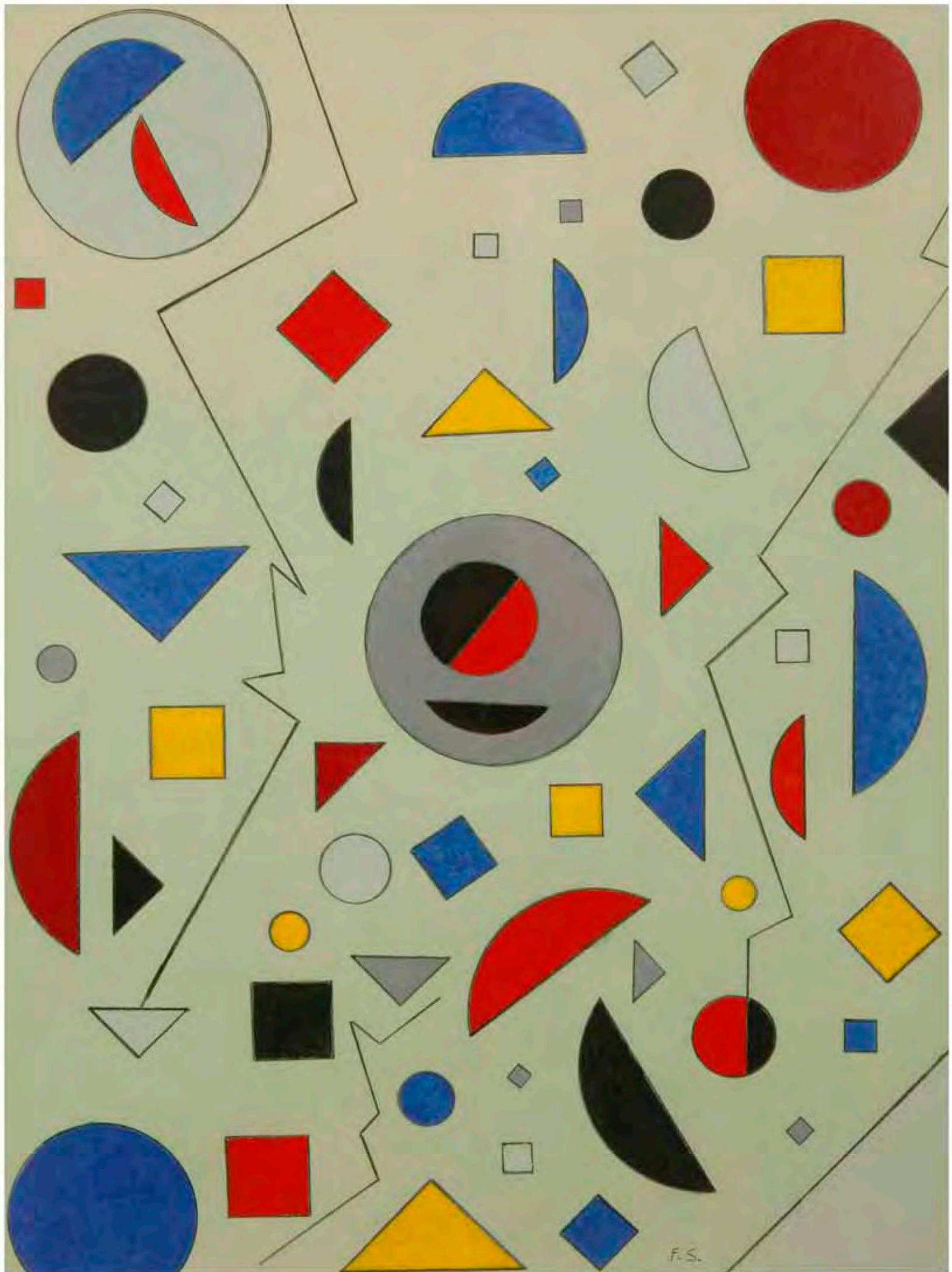
Zonder titel 1980-81
Acryl op papier 70 x 50 cm
Uit de serie "Mens en Computertijdperk"

Zonder titel 1980-81

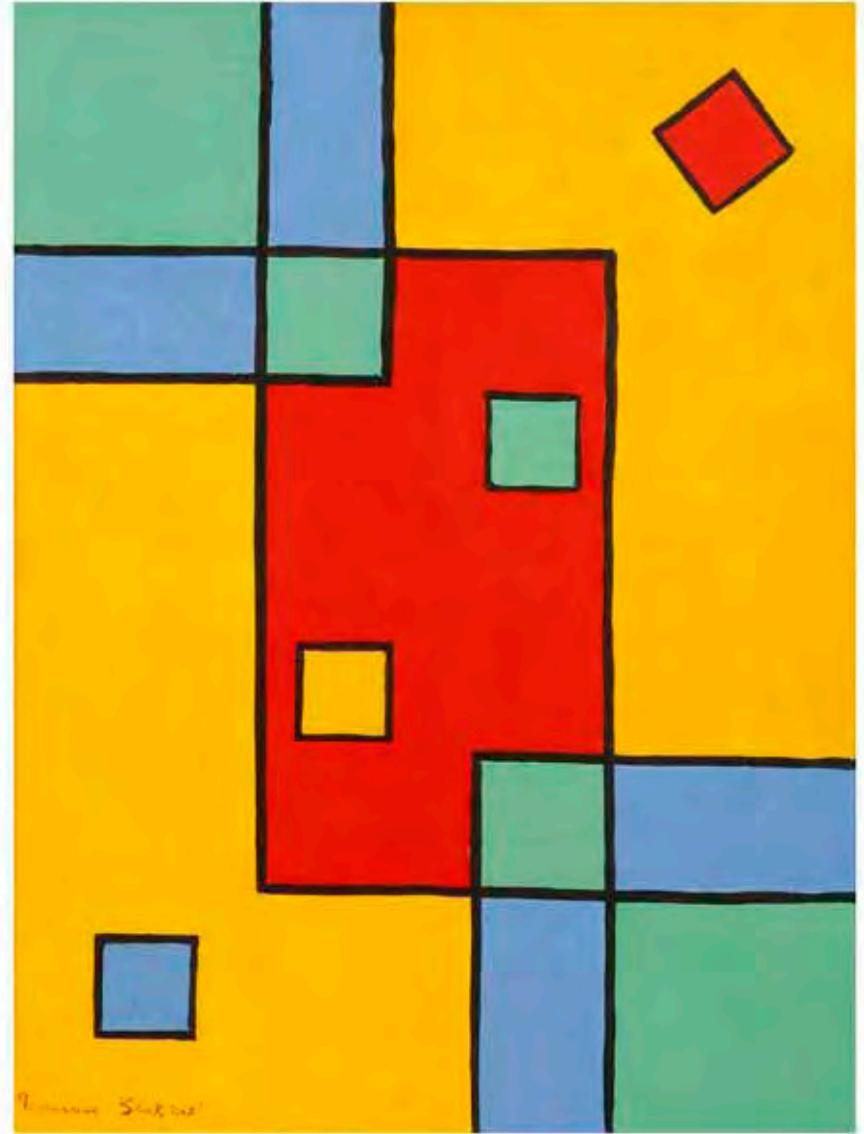
Acryl op papier 70 x 50 cm

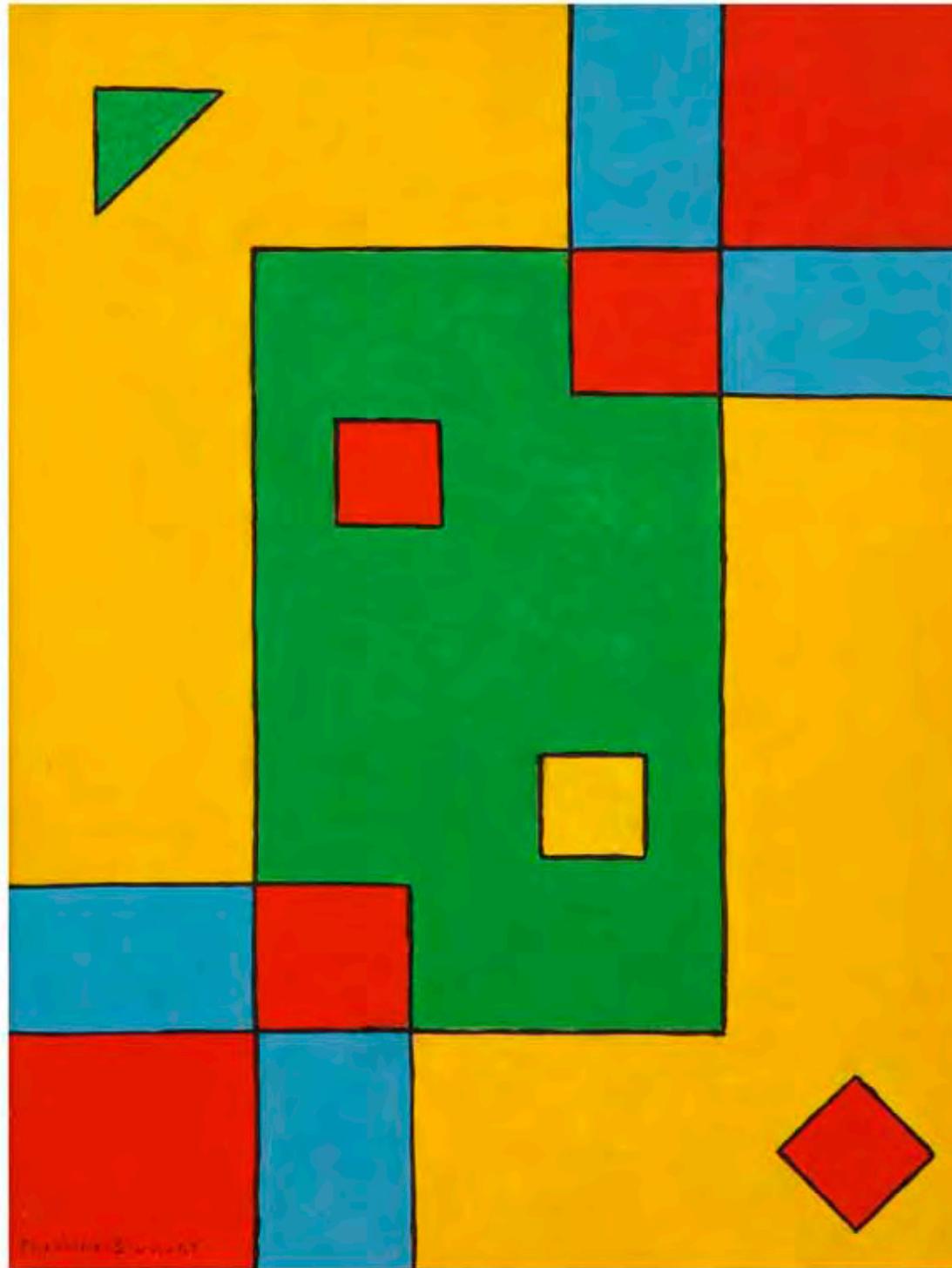
Uit de serie "Mens en Computertijdperk"

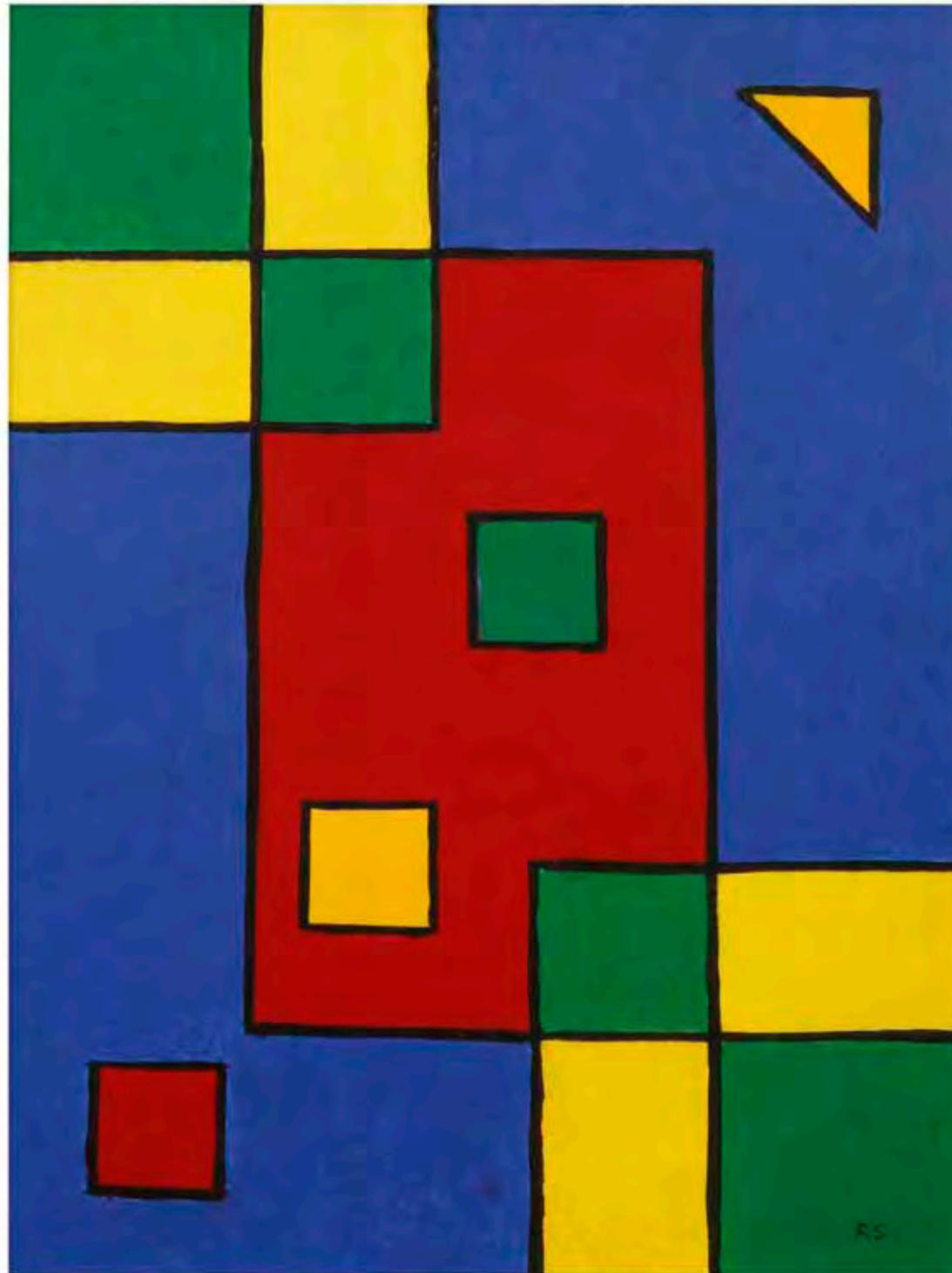
F.S.

Zonder titel 1985-89
Acryl op houten paneel 40 x 30 cm
Uit de serie "Composities"

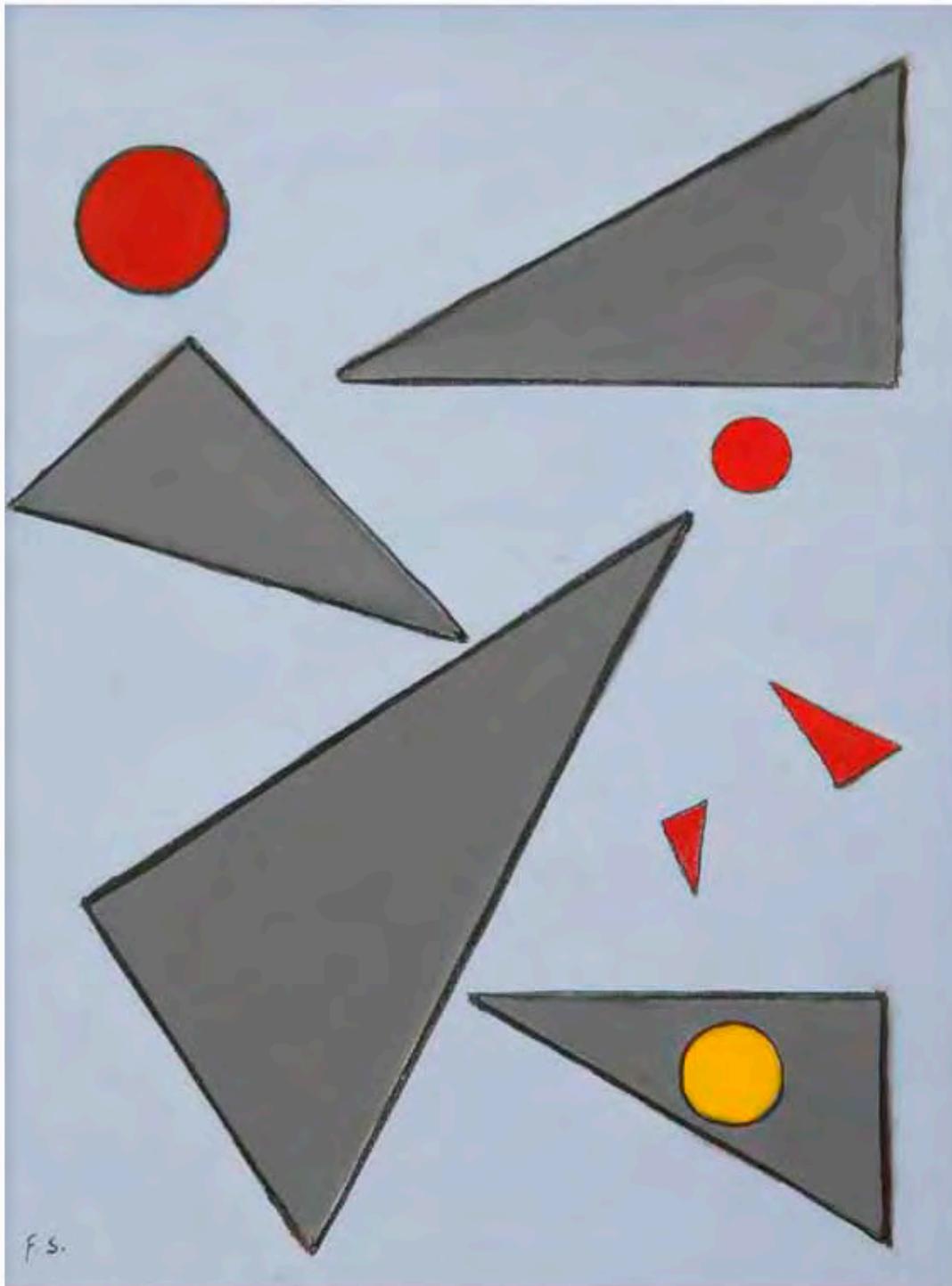

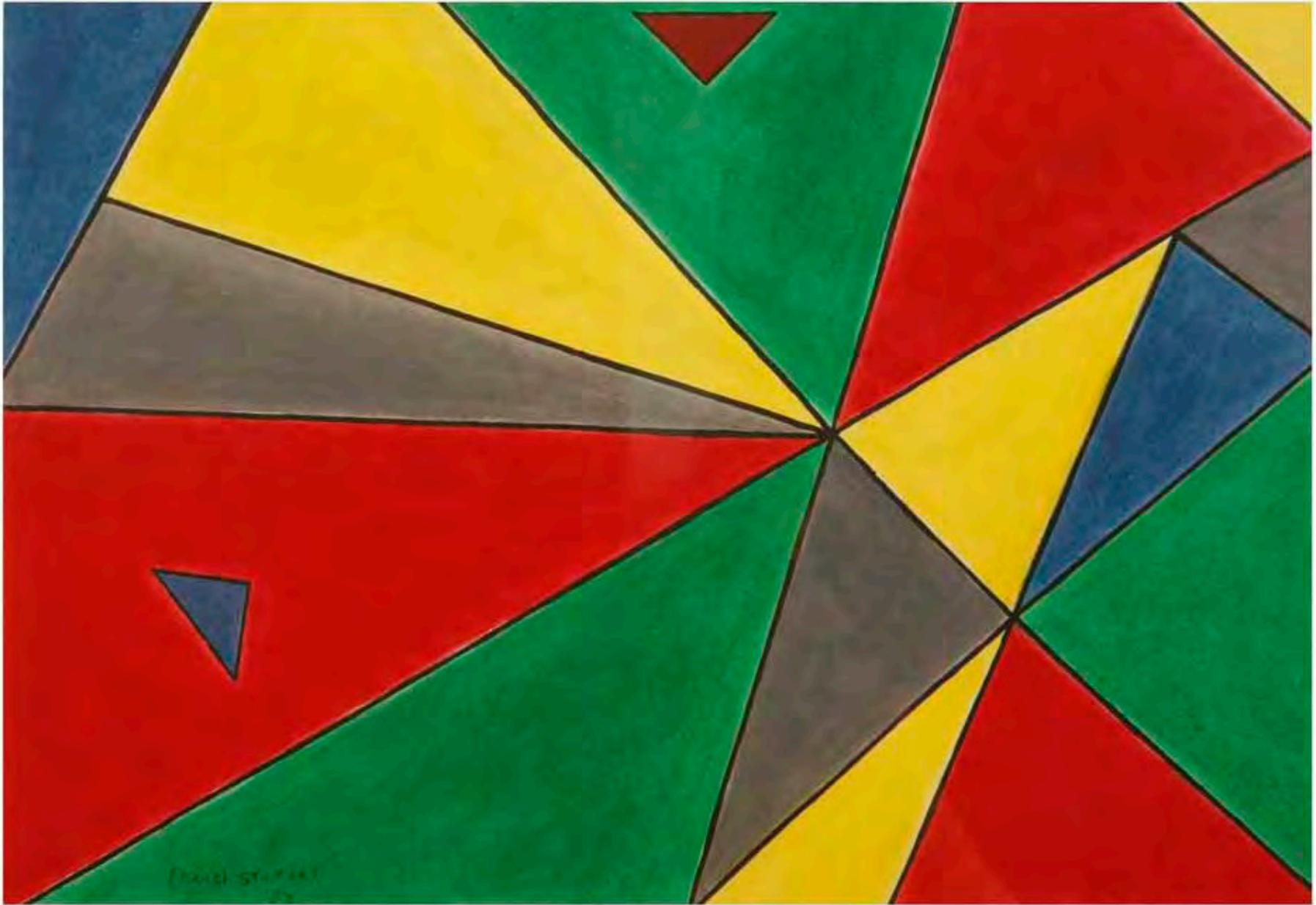
Zonder titel 1985-89
Acryl op houten paneel 40 x 30 cm
Uit de serie "Composities"

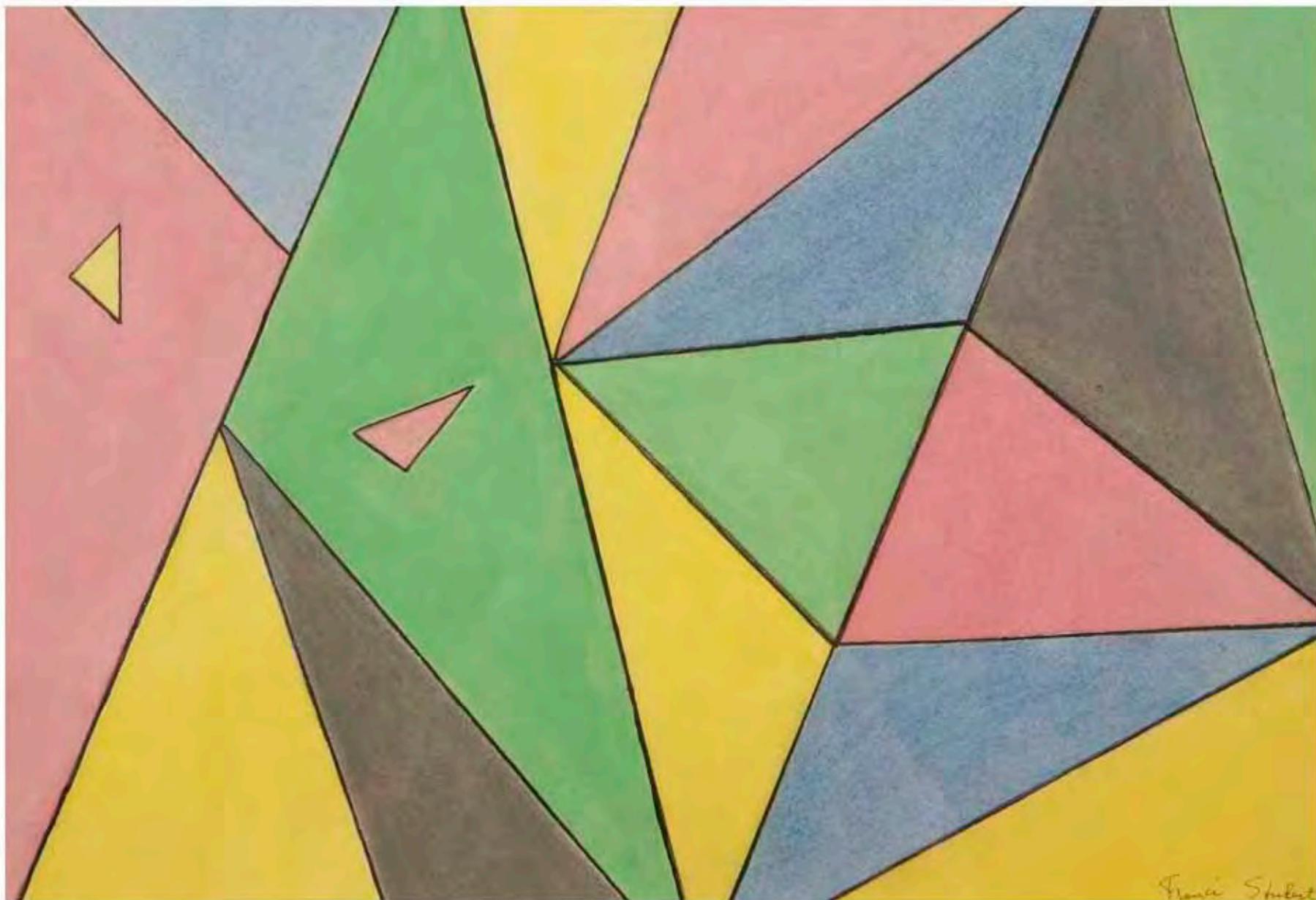
Zonder titel 1985-89
Acryl op houten paneel 40 x 30 cm
Uit de serie "Composities"

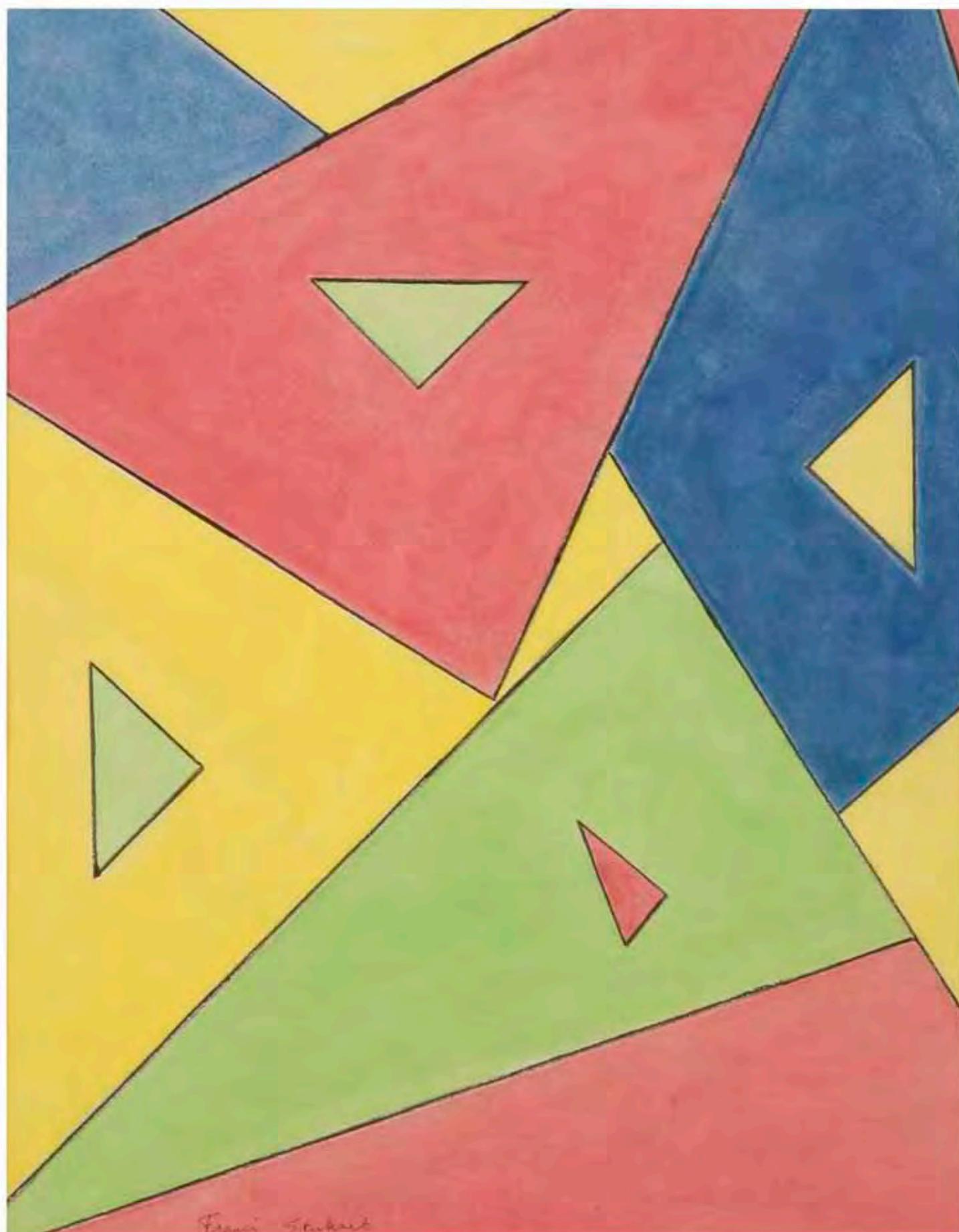
Gevangen Element 1985-89
Acryl op doek 40 x 30 cm
Uit de serie "Composities"

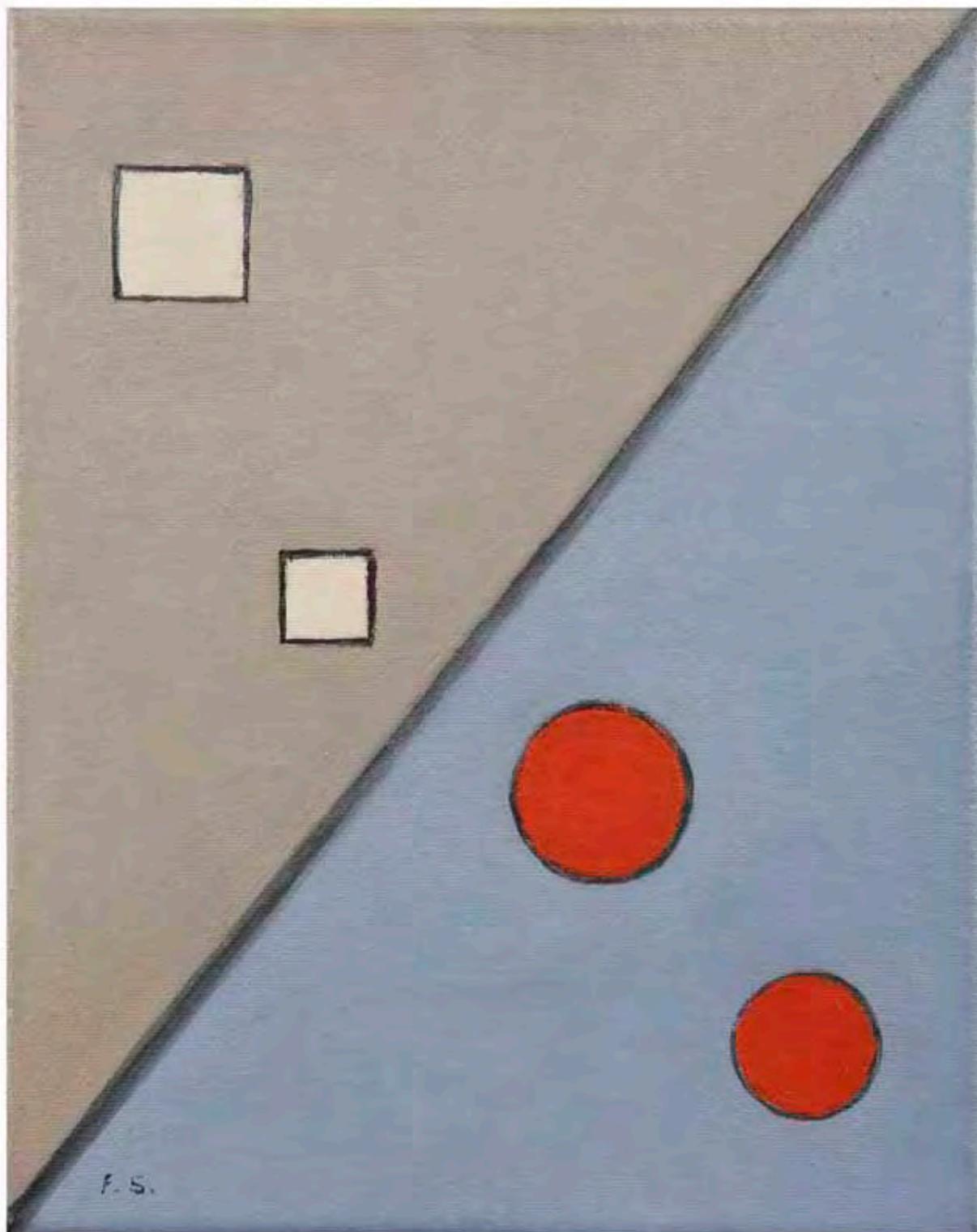
Zonder Titel 1985-89
Acryl op papier 40 x 30 cm
Uit de serie "Composities"

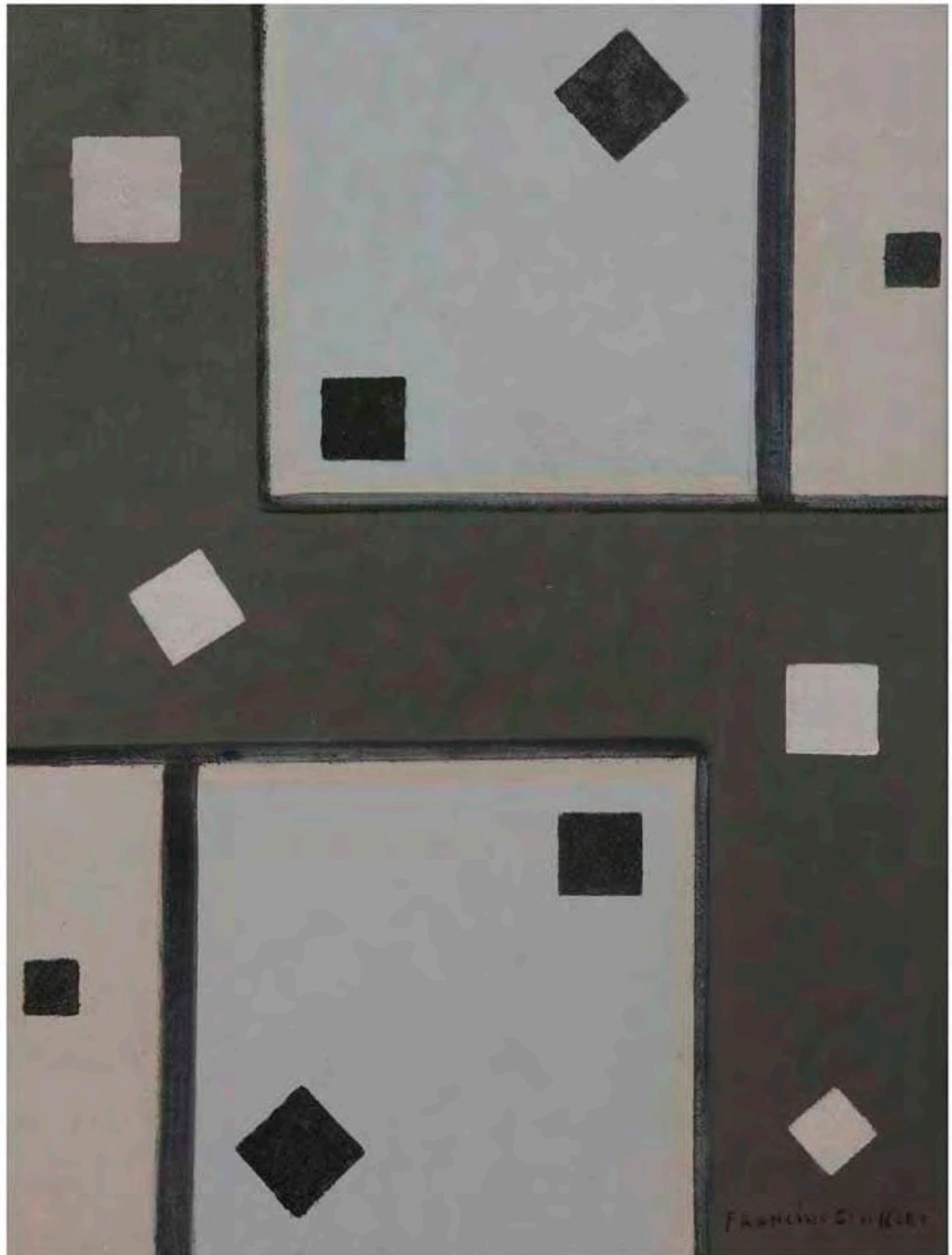
Zonder Titel 1985-89
Acryl op papier 50 x 65 cm
Uit de serie "Composities"

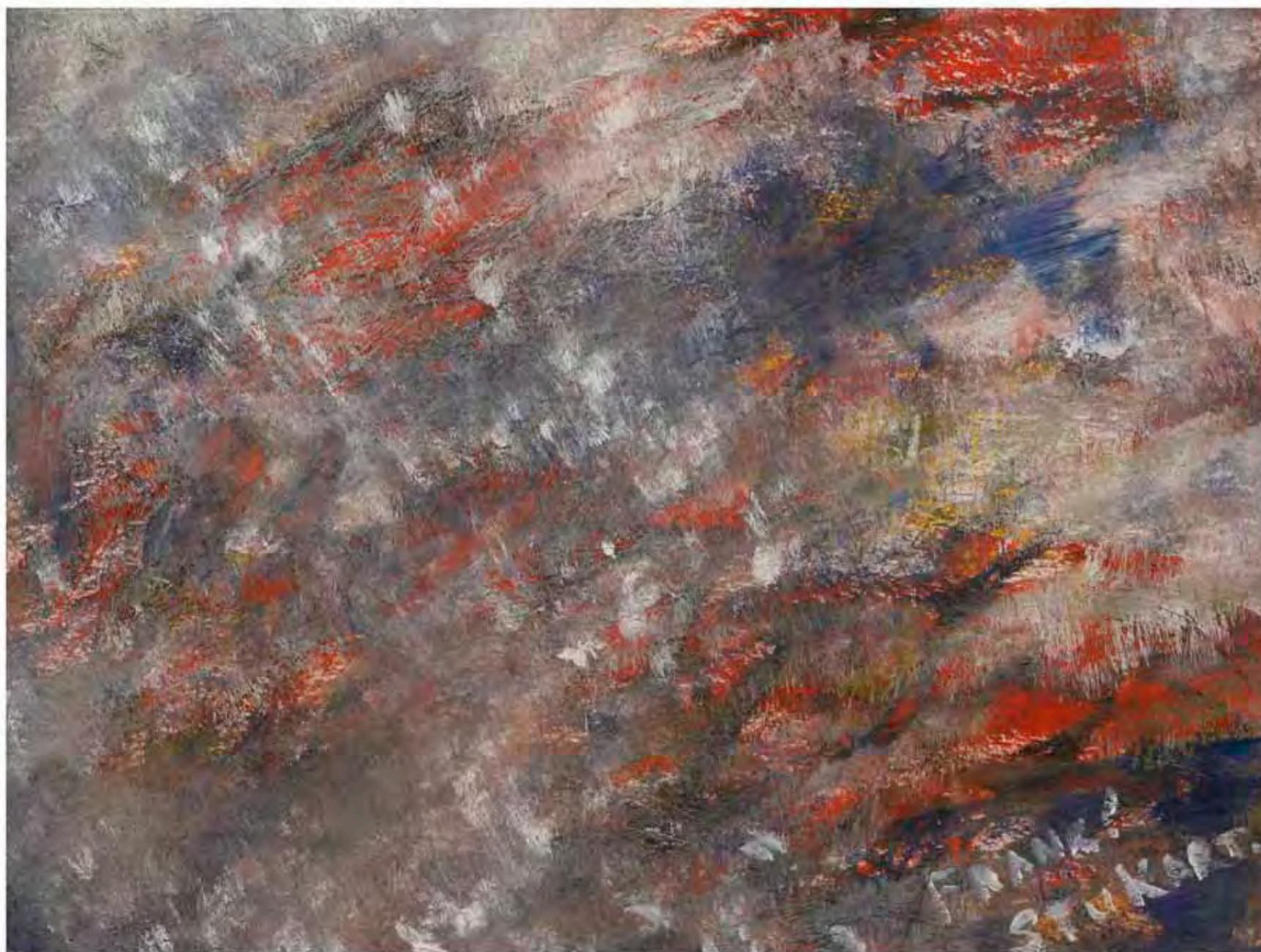
Zonder Titel 1985-89
Acryl op papier 65 x 50 cm
Uit de serie "Composities"

Zonder Titel 1985-89
Acryl op doek 30 x 24 cm
Uit de serie "Composities"

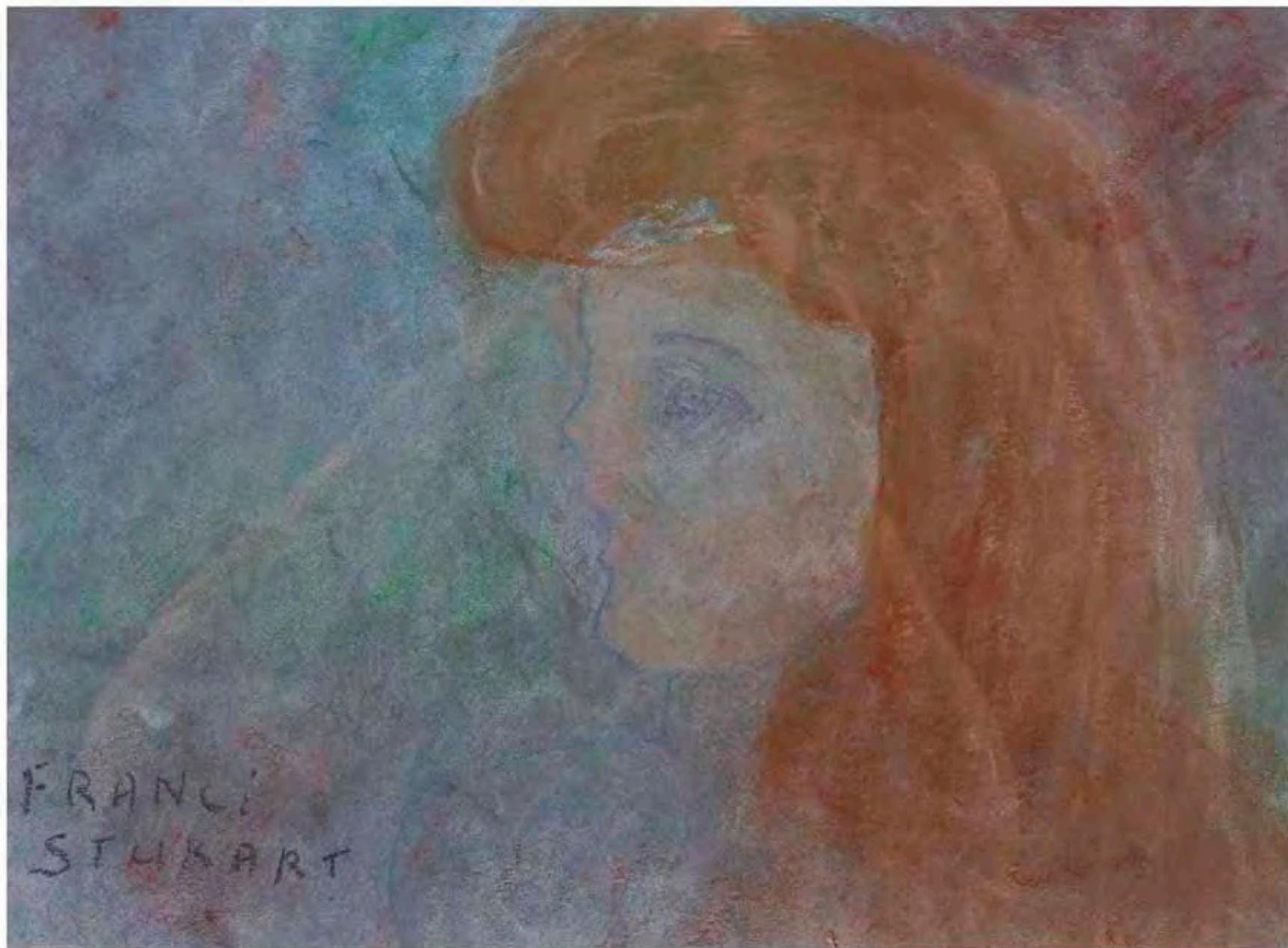
Landschapje in Lente 1992
Acrylverf op karton 21 x 29,7 cm

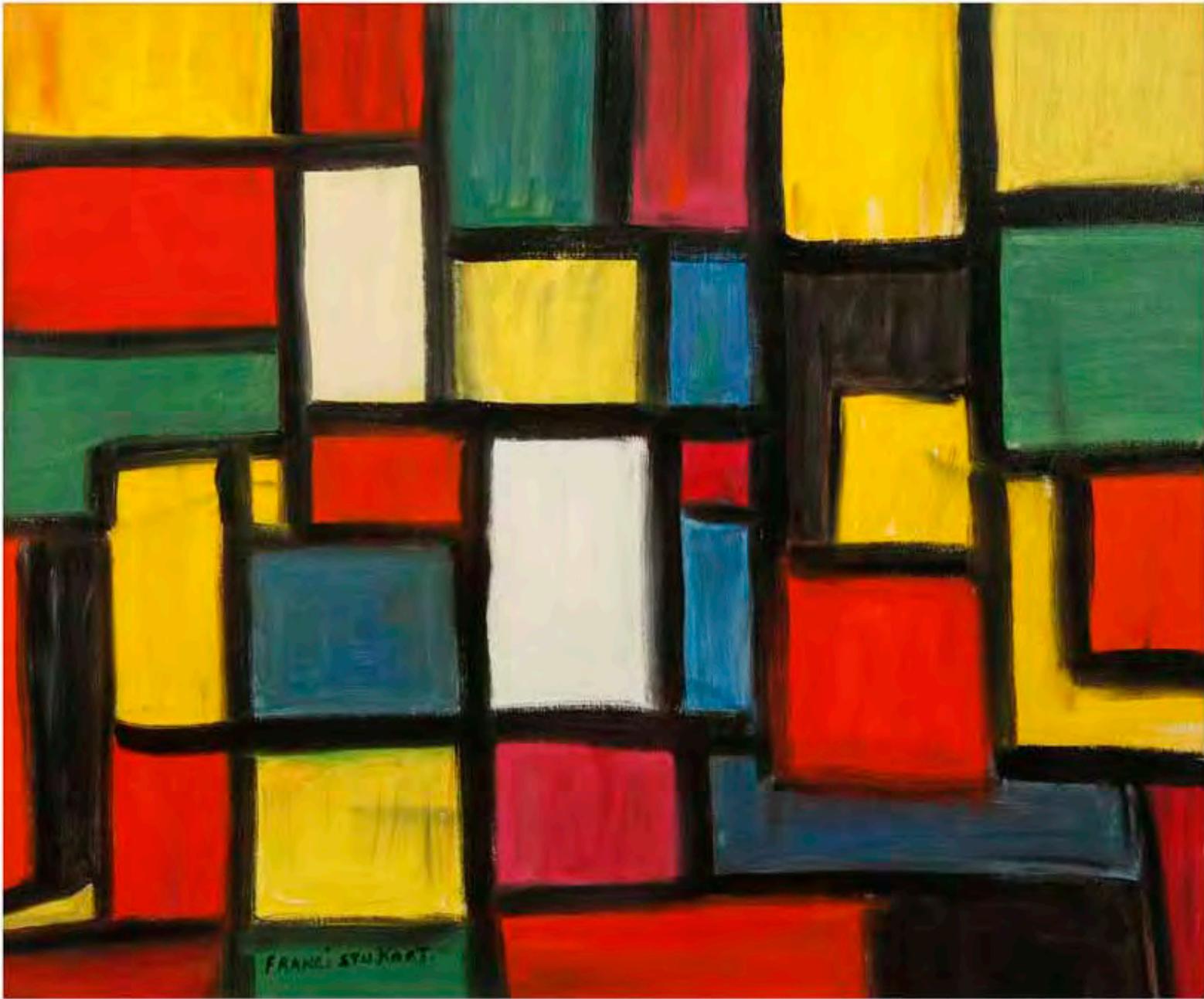
In de Wolken 1989
Olieverf op papier 40 x 50 cm

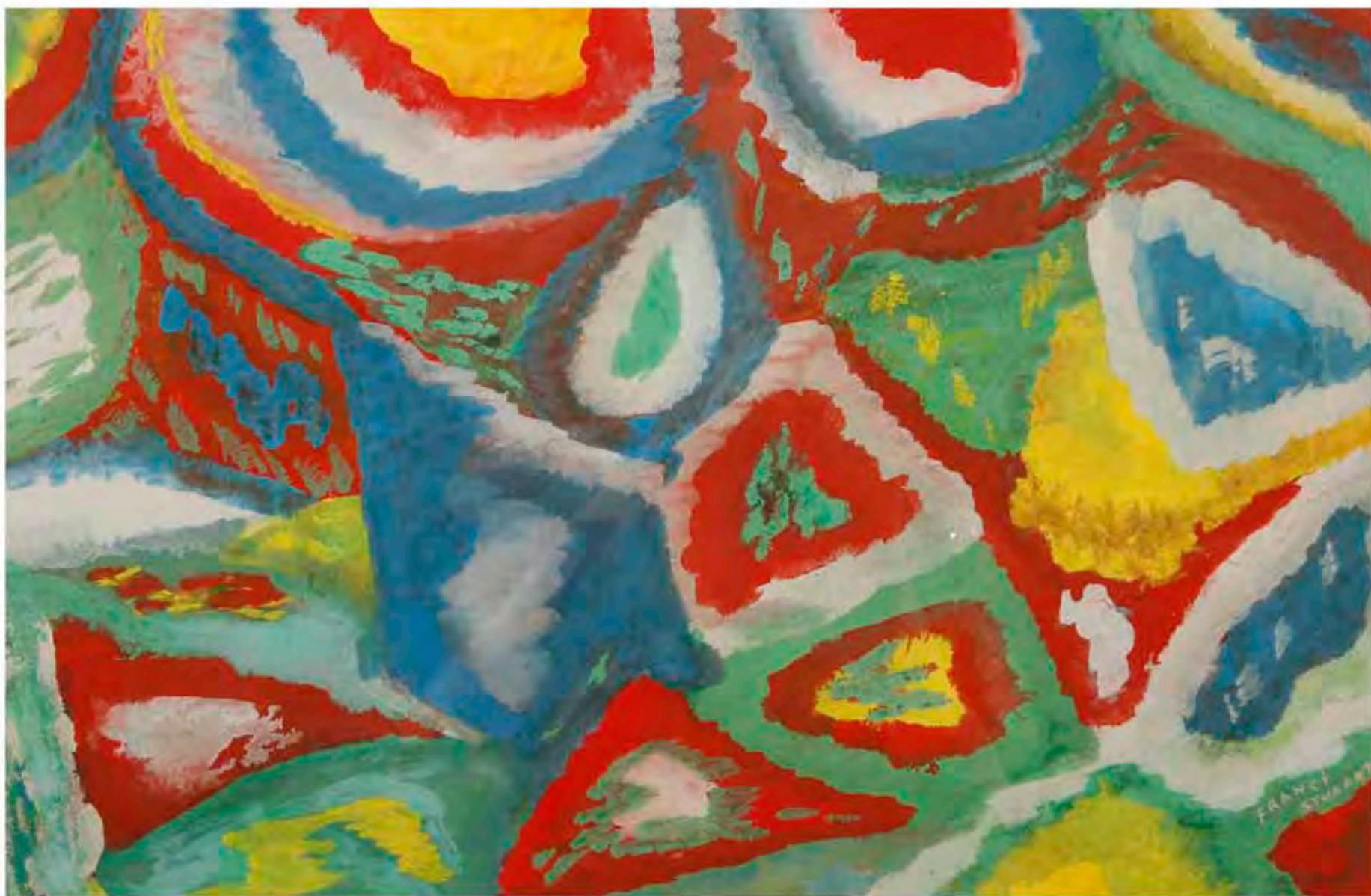
Landschapje in Lente 1992
Acrylverf op karton 21 x 29,7 cm

Droomfiguur Jaren negentig
Pastelkrijt op papier 30 x 40 cm

Stadsbeeld Jaren negentig
Olieverf op doek 50 x 60 cm

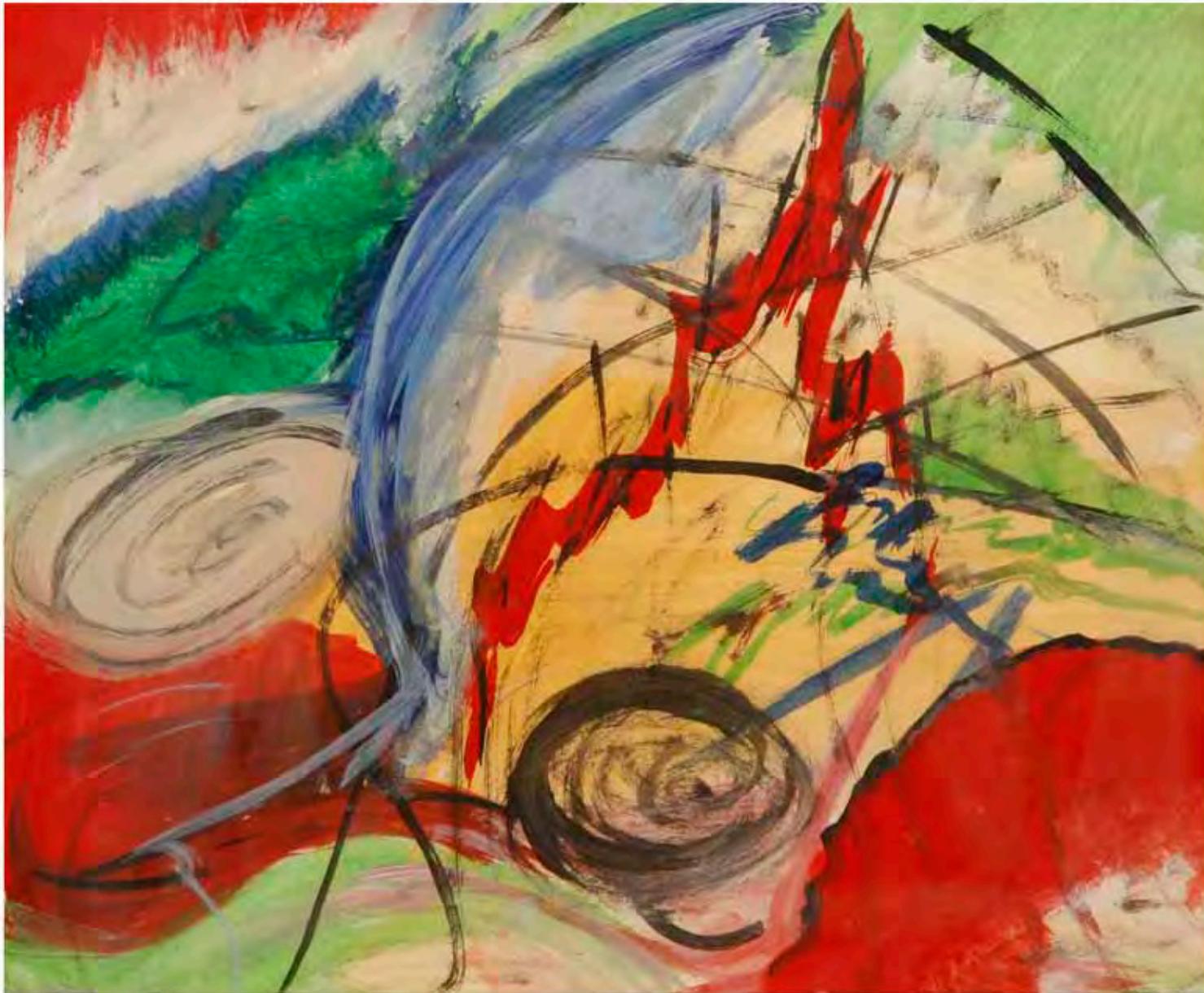
Zonder titel 1991
Gouache op papier 45 x 55 cm
Uit de serie "Denkend aan landen en dieren"

Finland 1991
Gouache op papier 45 x 55 cm
Uit de serie "Denkend aan landen en dieren"

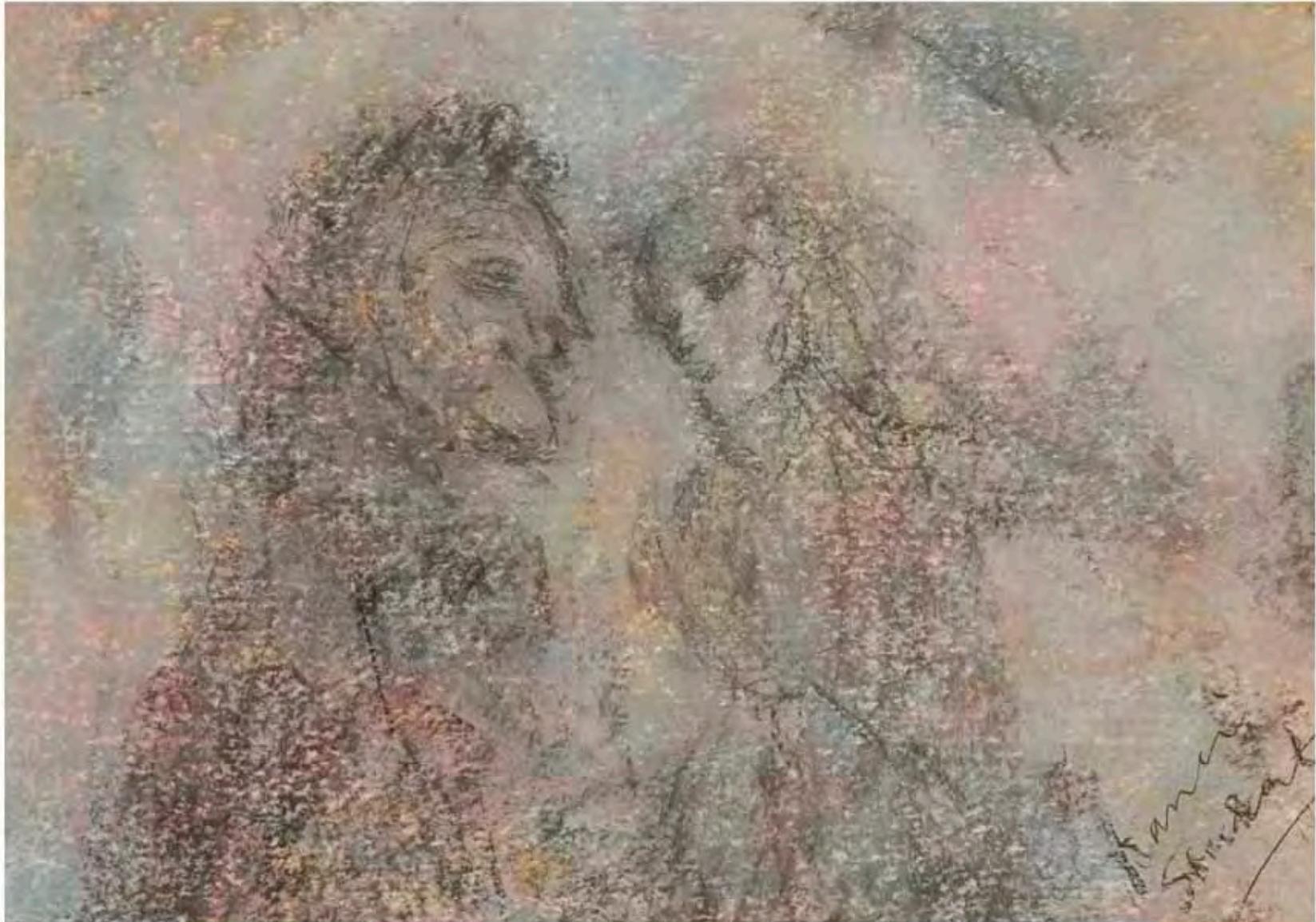
Intermezzo 1992.
Pastelkrijt op papier. 50 x 60 cm

Zonder titel 1992
Acrylverf op papier 35 x 45 cm

De Rode Bol 1992
Pastelkrijt op papier 50 x 60 cm

Bruidspaar 1995
Pastelkrijt op papier 18 x 24 cm

Tribute to John's music

Memorial Day 40th
Anniversary
of the
"Bed - in for Peace"

Sunday 29th March 2009

Hilton Amsterdam

Ode aan John Lennon 1993-2004
Acrylverf op papier 100 x 70 cm
Uit de serie "War is over"

Kinderen spelend in de wei 1993-2004
Acrylverf op papier 40 x 50 cm
Uit de serie "War is over"

Kinderen spelend in de wei 1993-2004
Acrylverf op papier 40 x 50 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 40 x 60 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 40 x 60 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 50 x 70 cm
Uit de serie "War is over"

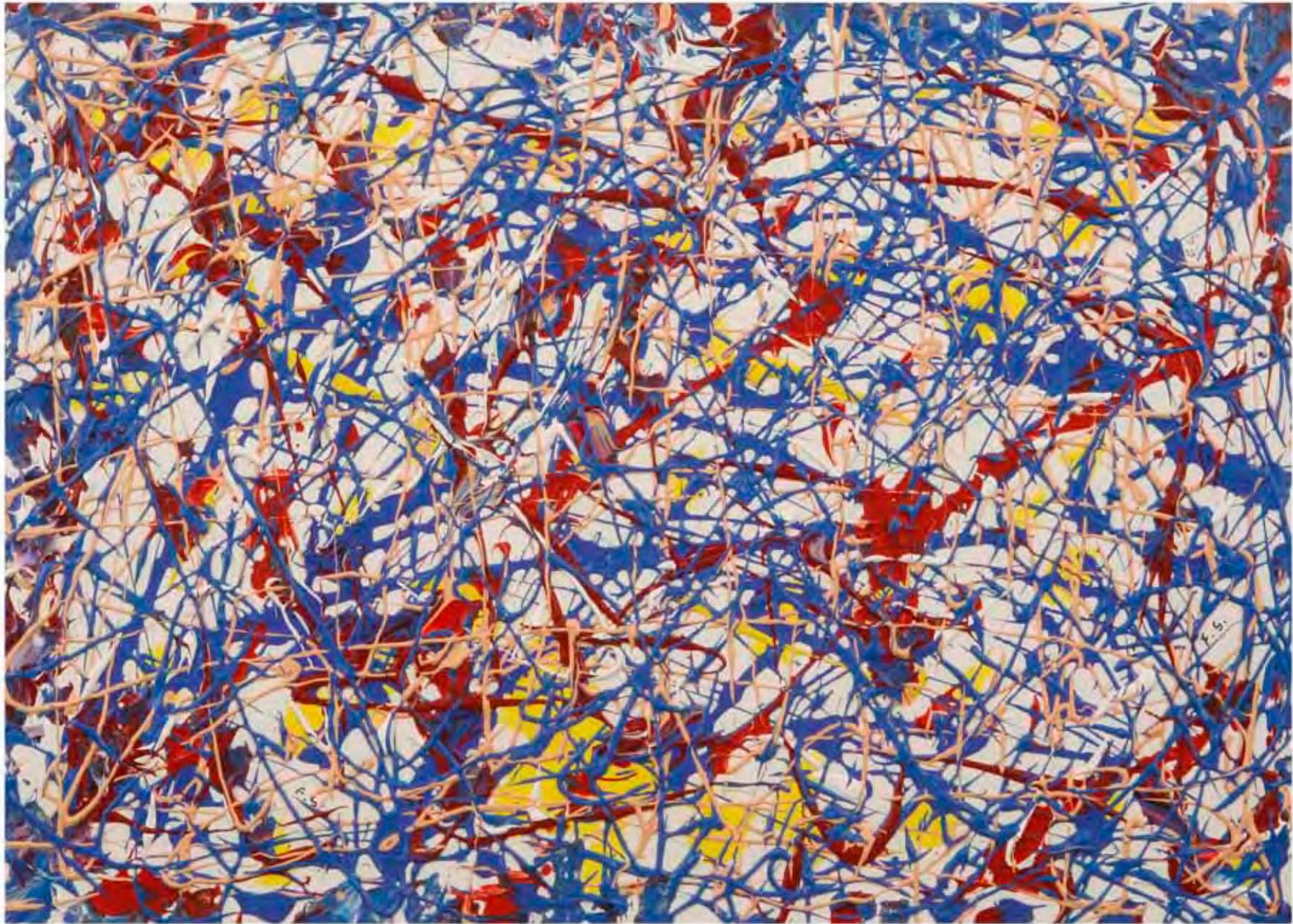
Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 50 x 70 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 35 x 45 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 30 x 40 cm
Uit de serie "War is over"

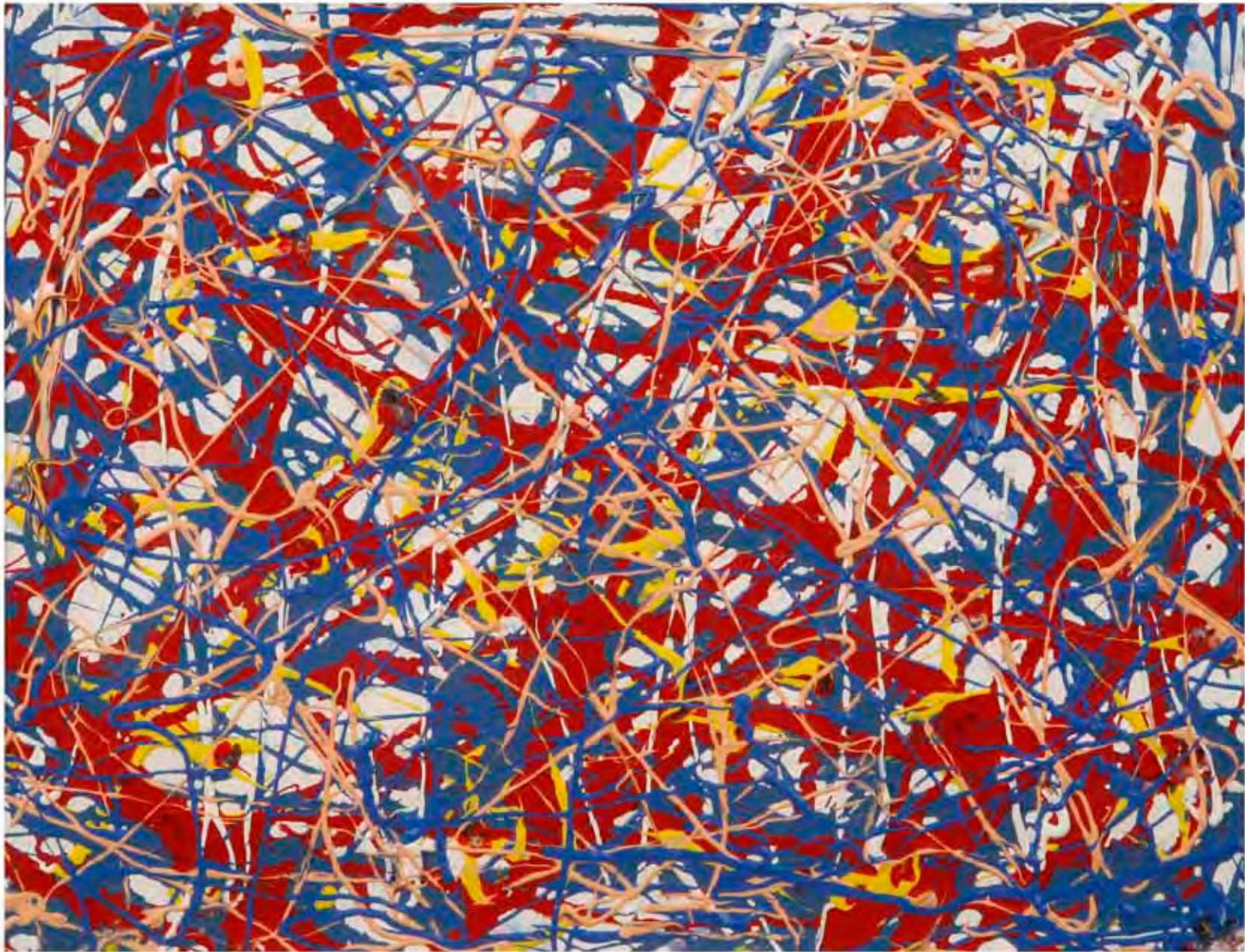
Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 50 x 65 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 30 x 40 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 50 x 70 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel 1993-2004
Acrylverf op papier 50 x 65 cm
Uit de serie "War is over"

Zonder Titel vanaf 2004
Inkt en Acrylverf op papier 60 x 40 cm
Uit de zwart-wit serie "War is over"

Zonder Titel vanaf 2004
Acrylverf op papier 60 x 40 cm
Uit de zwart-wit serie "War is over"

Zonder Titel 2003
Acrylverf op papier 50 x 65 cm
Uit de zwart-wit serie "War is over"

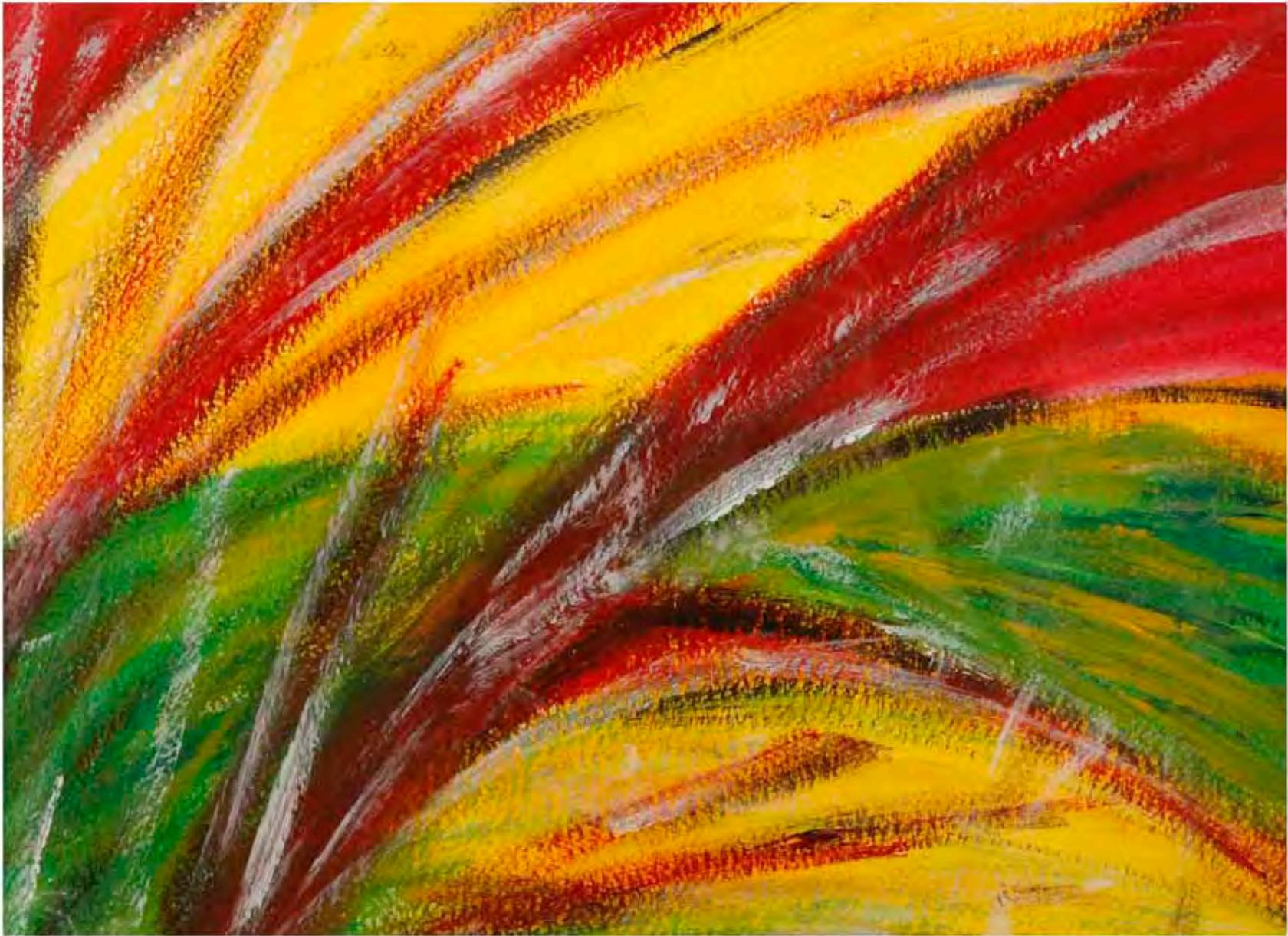
Zoeklichten vanaf 2003
Acrylverf op doek 40 x 50 cm
Uit de zwart-wit serie "War is over"

Zeegezicht vanuit de lucht vanaf 2009
Acrylverf op papier 40 x 50 cm

Zeegezicht vanuit de lucht vanaf 2009
Acrylverf op papier 40 x 50 cm

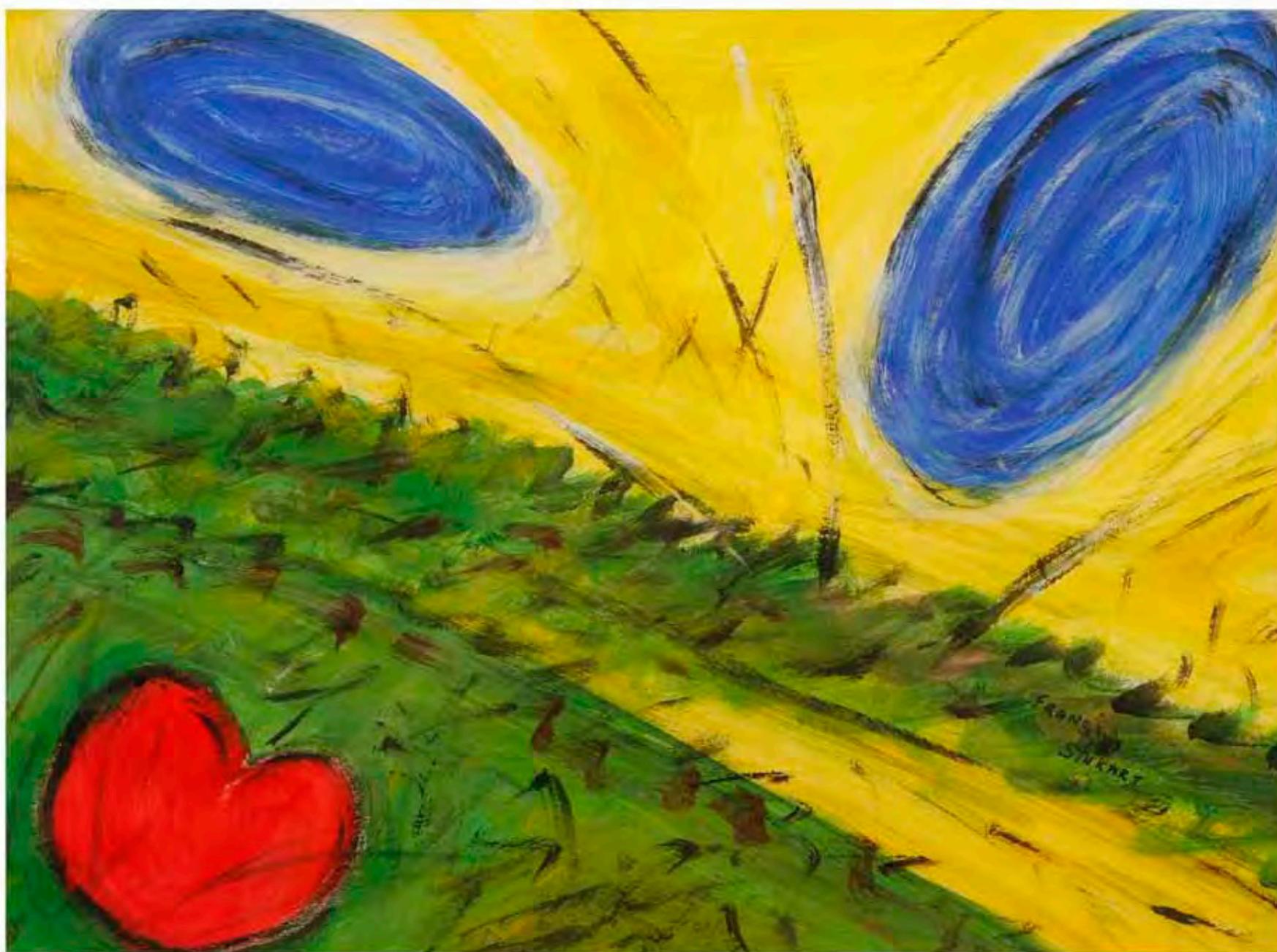
Zonder titel 1988
Acrylverf op papier 30 x 40 cm
Uit de serie "Wildlife"

Zonder titel 2004
Acrylverf op papier 30 x 40 cm
Uit de serie "Wildlife"

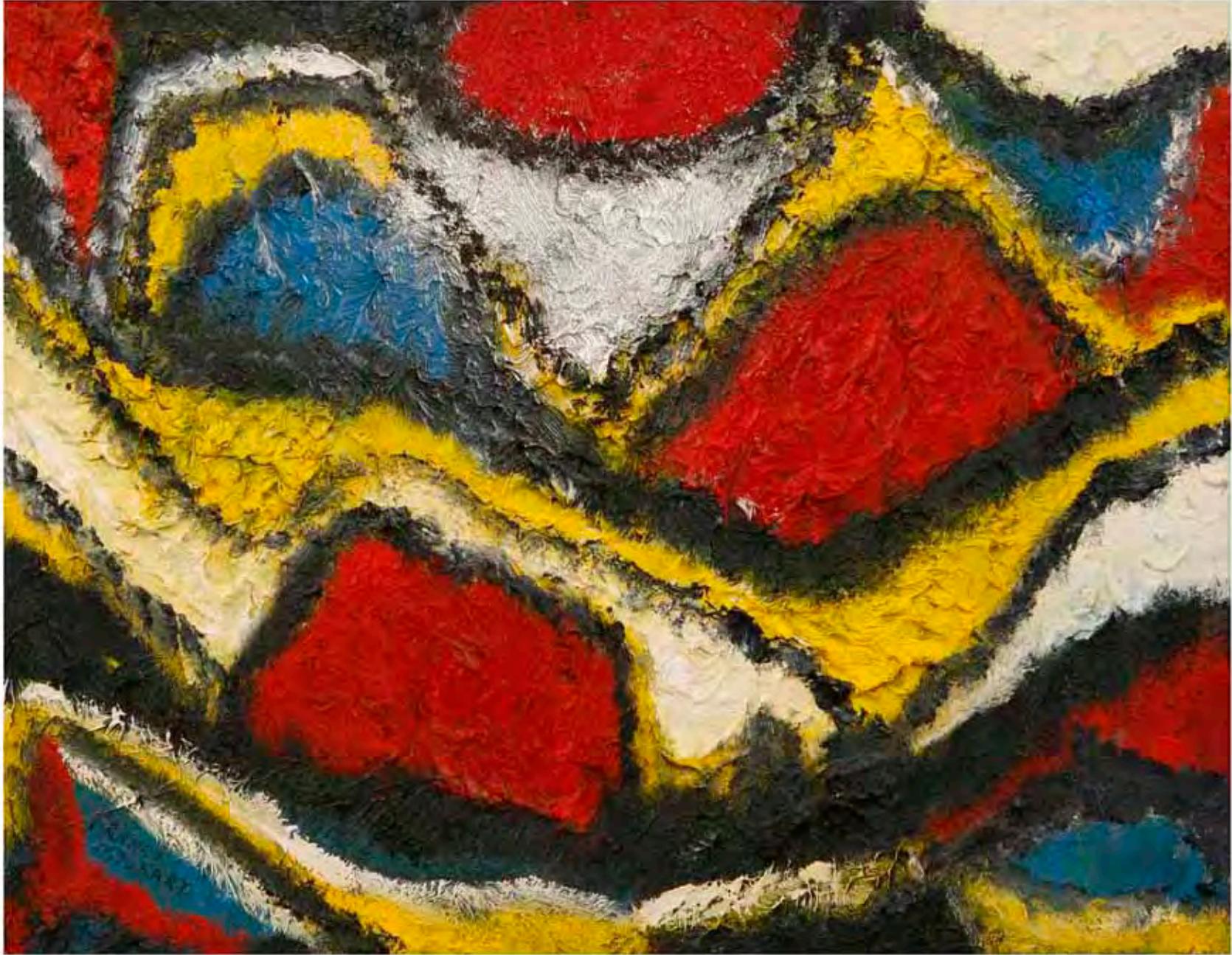
Zonder titel 2004
Acrylverf op papier 50 x 70 cm
Uit de serie "Wildlife"

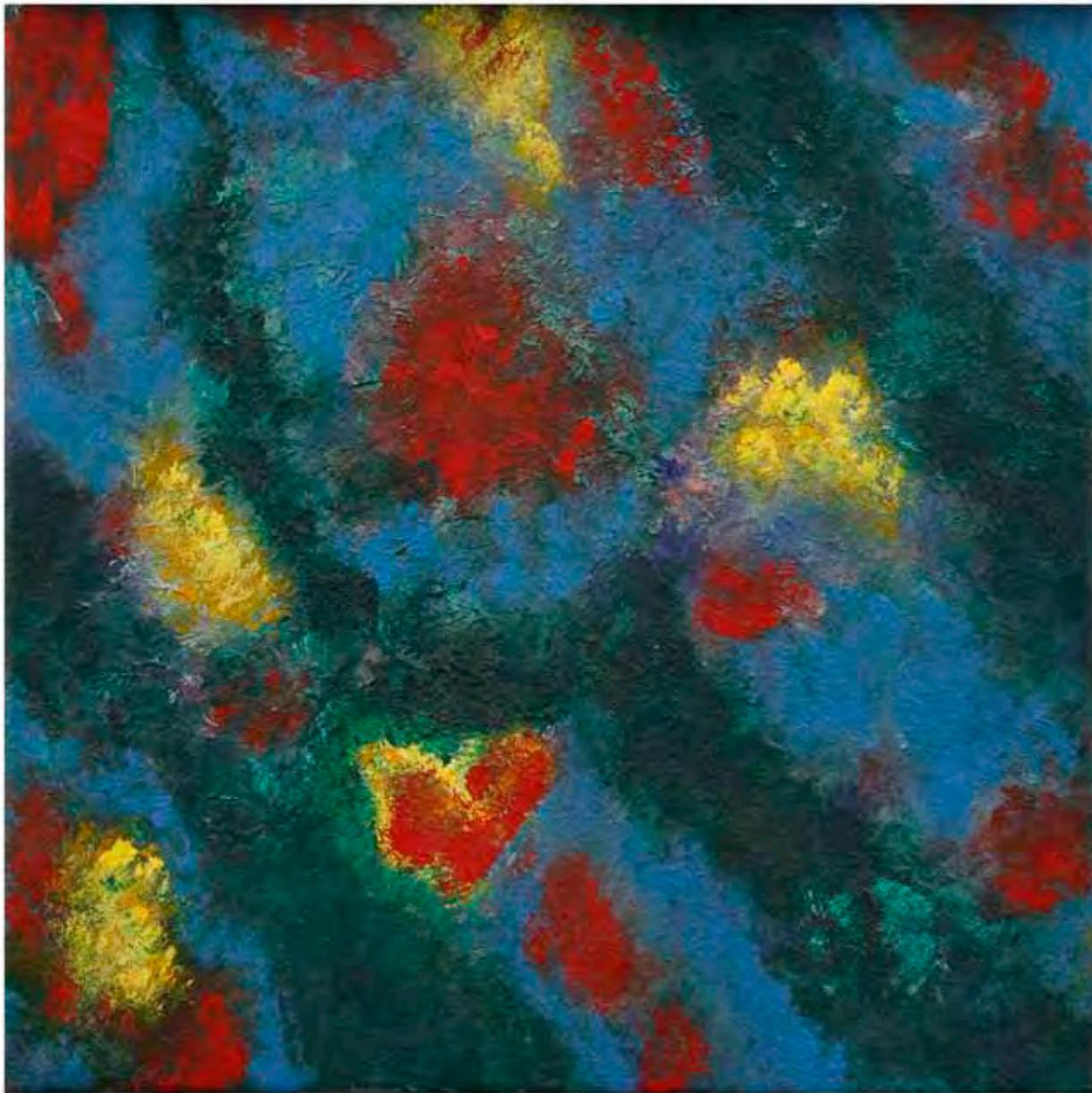
Zonder titel 2004
Acrylverf op papier 35 x 45 cm
Uit de tweede serie "Aarde en Kosmos"

Vergezicht 2008
Olieverf op papier 35 x 45 cm

Bergen in Tirol 2009
Acrylverf op papier 35 x 45 cm

Spelen met Licht 2010
Acrylverf op doek 40 x 40 cm

Zoeken naar Licht 2009
Olieverf op papier 50 x 70 cm

Langs Stranden en Wegen 2009-2010
Acrylverf op doek 35 x 35 cm

Denkend aan Texel 2010
Acrylverf op doek 45 x 60 cm

borles 44-45

Zonder titel 2011
Pen op papier 10 x 15 cm
Ansichtkaart

Zonder titel 2011
Pen op papier 10 x 15 cm
Ansichtkaart

Zonder titel 2011
Pen op papier 10 x 15 cm
Ansichtkaart

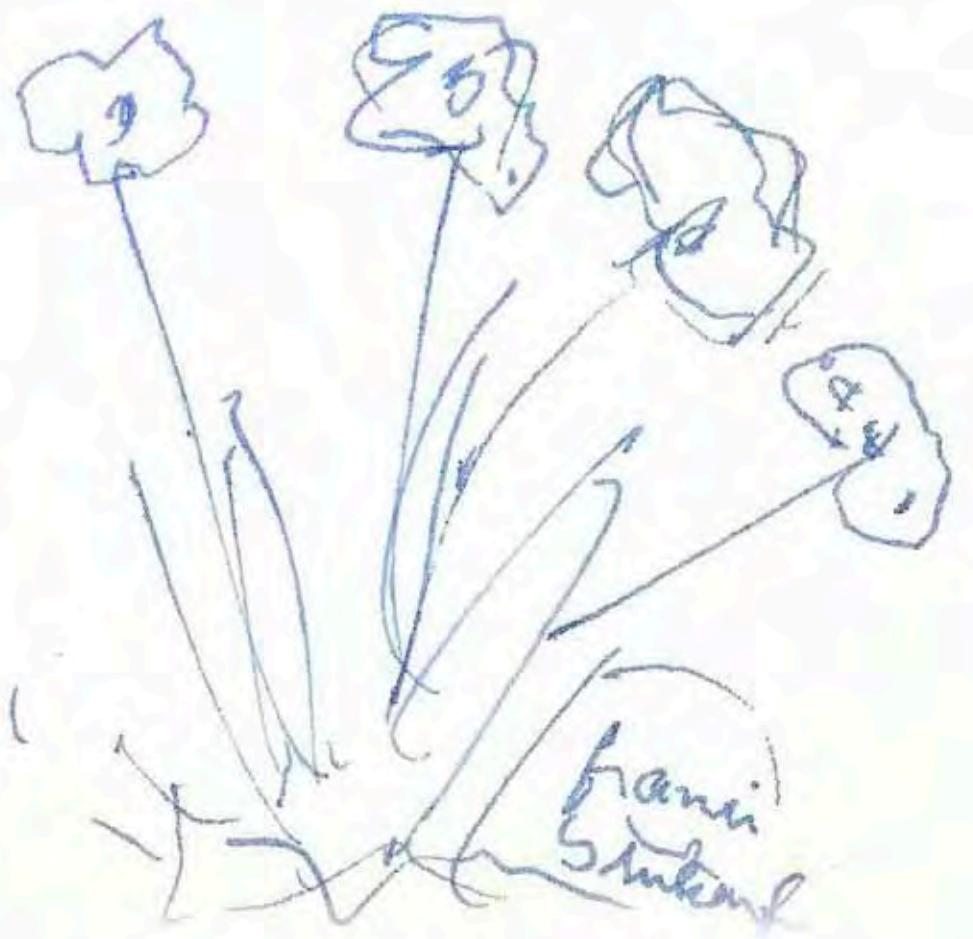

Zonder titel 2011
Pen op papier 10 x 15 cm
Ansichtkaart

Zonder titel 2011
Pen op papier 10 x 15 cm
Ansichtkaart

Love is
in!

Zonder titel 2011
Pen op papier 10 x 15 cm
Ansichtkaart

Zonder titel 2011
Pen op papier 10 x 15 cm
Ansichtkaart

Zonder titel 2011
Pen op papier 10 x 15 cm
Ansichtkaart

EXPOSITIES

2010	Open Atelierroute Oud West
2009	Open Atelierroute Oud Zuid
2007	Cultuurplek Geuzenveld
2004	Opening atelier Franci Stukart 5 mei 2004 De Grote Geusplein 15 Open Atelierroute Oud Zuid
2003	Arti et Amicitiae Ateliers Geuzenveld
2002	De Kunstzaak Amsterdam geopend door Hedy d'Ancona Expo bij Jaap Rijnbende Open Ateliers Oud Zuid
2001	Open Atelierroute Oud Zuid
1995	Open Atelierroute Oud Zuid
1994	ABN Amro expo
1993	Openbare Bibliotheek Roelof Hartplein
1992	Open Atelierroute Oud Zuid
1987	De Nieuwe Stijl Riag Amsterdam De Nieuwe Stijl Parkgalerie Le Papillon The Wild Life Parkgalerie Le Papillon Opening Parkgalerie Le papillon
1980/1998	Scheldestraat atelier

